

БЛАГОВЕСТИЕ СПОРЕД

ЙОАН

БЛАГОВЕСТИЕ СПОРЕД

ЙОАН

Trinitarian Bible Society

William Tyndale House, 29 Deer Park Road

London SW19 3NN, England

БЛАГОВЕСТИЕ СПОРЕД ЙОАН

Bulgarian Gospel according to John

Product Code: BULJN

ISBN: 978 1 86228 483 8

© 2021 Trinitarian Bible Society

First edition with corrections

First published 2018

Trinitarian Bible Society

William Tyndale House, 29 Deer Park Road

London SW19 3NN, England

Registered Charity Number: 233082 (England) SC038379 (Scotland)

Copyright is held by the Incorporated Trinitarian Bible Society Trust
on behalf of the Trinitarian Bible Society.

PDF/01/21

Предговор от Издателите на Благовестието според Йоан на Български език

Въведение

Тринитариалното Библейско Дружество е основано през 1831 г., с главната цел да съдейства за Славата на Господа и за спасението на човечите чрез разпространението на верни и точни преписи на Светите Писания — Словото на Бога — из целия свят. От самото си начало, Дружеството е поддържало ясно очертана позиция относно Божествения произход, вдъхновението и опазването на Словото на Бога от съществени небиблейски грешки, които още тогава са влияели на работата по превода и разпространението на Библията.

Името “Тринитариално” — насочва към библейското учение за Троицата — че има един жив и истинен Бог, и че в единството на Божеството има Три Личности от една същина, сила и вечност — Бог Отец, Бог Син и Бог Свят Дух. През десетилетията, Дружеството се е стремило да поддържа библейското учение за Троицата, особено против онези, които отричат божествеността на Господ Исус Христос, както и други аспекти на това съществено учение.

Дружеството беше основано като отличителна Протестантска организация, която се противопоставя на небиблейските учения на Римо-Католицизма. Учредителната конституция на Дружеството, на основата на която и днес работим, изключва Апокрифни-

Предговор

те книги от всички Писания, които издаваме и разпространяваме. Поради това, ние разпространяваме Светите Писания само както се съдържат в каноничните книги на Стария и Новия Завет. Конституционно условие е също, преписите на Светите Писания, които разпространяваме, да са изцяло без никакви поучителни бележки и коментари. По този начин се избягва обезобразяването на Словото на Бога чрез обяснителни бележки от човек, и се отразява възгледа на Дружеството, че най-добрият обяснител на Писанието е самото Писание.

В работата си по превода и ревизията на Писанията, Дружеството следва текстовата традиция и преводния принцип на историческото Протестантско Християнство. Поради това, от създаването си, Дружеството е подготвяло, публикувало и разпространявало Писания, които следват Еврейския Мазоретски Текст на Стария Завет и Гръцкия Приет Текст на Новия Завет. Дружеството вярва, че тези текстове, които са били на разположение на църквата през цялата нейна история, са били провиденциално опазени от Всемогъщия Бог, и са правилната основа за превод на Писанията на всеки език.

На основата на Еврейския Мазоретски Текст и Гръцкия Приет Текст са базирани Английският Авторизиран (от крал Джеймс) превод на Библията, както и други библейски преводи от епохата на Реформацията. На основата на същите тези текстове са били преведени първите издания на българската Библия през по-ранни векове. За съжаление, от края на деветнайсети век, опорочен вид на Гръцкия Текст, познат като Критичен Гръцки Текст, преобладава в сферата на превода и ревизията на Писанията, и всички съвременни български Протестантски Библии са базирани на него. Дружеството, обаче продължава да подготвя, издава и разпространява Писания, които следват Еврейския Мазоретски Текст и Гръцкия Приет Текст, като вярва, че те са били провиденциално опазени от Бога през поколенията. Поради това, за повече от 180 години, Тринитариалното Библейско Дружество, по Божията благодат е останало вярно на това първоначално проникновение да разпространява Протестантски или неопорочени преводи на Светите Писания.

Настоящото Благовестие според Йоан, издадено на български език от Дружеството, е ревизия на Благовестието според Йоан, което се съдържа в първия Протестантски превод на Библията на български от 1871 г., познат още като Цариградския (Славейков) превод на Библията. Въпреки, че повечето промени в настоящата ревизия са възникнали от необходимостта езикът да се доведе до съвременен литературен стандарт, по-важните промени са направени с цел текста да се доведе до по-близко съответствие с Гръцкия Приет Текст — най-пълният и точен текст на Новия Завет, даден от нашия Господ и Спасител Исус Христос.

За да постигнем необходимата точност в тази ревизия, ние сме следвали Бого-прославящата методология, която до сравнително скорошни времена винаги е била използвана в Бого-почитателни и Бого-боязливи преводи на Словото на Бога. Този метод е познат като литературно равнозначие. Дотолкова, доколкото е практично, ревизираният текст отразява вида, подредбата и съдържанието на оригиналния Гръцки текст. Всяка дума е изразена уместно на български, което прави текста колкото е възможно по-буквален, а свободен само, ако е необходимо. Старали сме се да пазим това издание от човешки съчинения, добавки и извадки, освен когато е необходимо. По тази причина, думи, които не се намират в оригиналния Гръцки текст, а са необходими да дадат правилното значение в българския език, са поставени в курсив.

Всеки читател, който желае да даде бележки за това Благовестие, може да направи това по пощенски път или посредством имейл като използва данните за контакт с Тринитариалното Библейско Дружество, посочени на гърба на заглавната страница. Молим да забележите, че докато всички бележки ще бъдат благоприети и оценени, ние може да не сме в състояние да отговорим на всеки един поотделно.

В заключение, това Благовестие излиза с усърдната молитва на всички, които допринесоха за издаването му, Господ да благослови Неговото Слово, отправено към българските читатели по целия свят. Отправляме също и молитва за онези, които са ангажирани с ревизи-

Предговор

рането на останалите книги на Новия Завет, и след това, ако е рекъл Господ, на Стария Завет. Очакваме с нетърпение този ден, когато, ако е Божията воля, ще можем да публикуваме вярно и точно издание на цялата Библия на български език, съдържаща каноничните книги на Стария и Новия Завет.

БЛАГОВЕСТИЕ СПОРЕД

ЙОАН

1 В началото беше Словото, и Словото беше с Бога, и Словото беше Бог.

2 Същото беше в началото у Бога.

3 Всичко чрез него стана; и без него не стана нито едно *нещо* от това, което стана.

4 В него беше живот, и животът беше светлината на човеците.

5 И светлината свети в тъмнината, и тъмнината не я схвана.

6 Имаше човек пратен от Бога, чието име *беше* Йоан.

7 Същият дойде за свидетел, да свидетелства за Светлината, за да повярват всички *човеци* чрез него.

8 Той не беше Светлината, но *беше изпратен* да свидетелства за Светлината.

9 Тази беше истинската Светлина, която осветява всеки човек, който идва в света.

10 В света беше, и светът чрез него стана, и светът не го позна.

11 При своите си дойде, и своите му не го приеха.

12 Но колкото го приеха, на тях даде правото да станат деца на Бога, *тоест*, на тези, които вярват в неговото име;

13 които бяха родени, не от кръв, нито от воля плътска, нито от воля мъжка, а от Бога.

14 И Словото стана плът, и заживя между нас, (и ние видяхме неговата слава, славата като на единородния от Отца), пълен с благодат и истина.

15 Йоан свидетелства за него и извика, казвайки: Този беше, за когото казах: Който идва след мене ме предхожда, защото беше преди мене.

16 И от неговата пълнота ние

ЙОАН 1

всички сме приели, и благодат върху благодат.

17 Защото законът беше даден чрез Мойсей, а благодатта и истината дойдоха чрез Исус Христос.

18 Никой никога не е видял Бога: единородният Син, който е в лоното на Отца, той го изяви.

19 И това е свидетелството на Йоан, когато юдеите изпратиха свещеници и левити от Йерусалим, за да го попитат: Кой си ти?

20 И той изповяда, и не отрече; но изповяда: Аз не съм Христос.

21 И те го попитаха: Какво тогава? Ти Илия ли си? И той казва: Не съм. Ти пророкът ли си? И той отговори: Не.

22 Те му казаха тогава: Кой си ти? За да дадем отговор на онези, които са ни изпратили. Какво казваш за себе си?

23 Той каза: Аз съм глас викащ в пустинята: Направете прав път на Господа, както каза пророкът Исяя.

24 А тези, които бяха изпратени, бяха от фарисеите.

25 И те го попитаха, и му казаха: Защо тогава кръщаваш, ако ти не си Христос, нито Илия, нито пророкът?

26 Йоан им отговори, казвайки: Аз кръщавам с вода: но сред вас стои *един*, когото вие не познавате;

27 той е, който идва след мене, който ме предхожда, на когото ремъците на обувката аз не съм достоен да развържа.

28 Това се случи във Витавара отвъд Йордан, където Йоан кръщаваше.

29 На другия ден Йоан вижда Исус да идва към него, и казва: Ето Агнето на Бога, което отнема греха на света.

30 Този е, за когото аз казах: След мене идва човек, който ме предхожда, защото беше преди мене.

31 И аз не го познавах, но за да бъде той изявен на Израил, за това дойдох да кръщавам с вода.

32 И Йоан свидетелства, казвайки: Видях Духа слизащ като гълъб от небето и остана на него.

33 И аз не го познавах, но *този*, който ме прати да кръщавам с вода, той ми каза: Върху когото видиш Духът да слиза и да остава на него, този е, който кръщава със Святия Дух.

34 И аз видях, и свидетелствам, че този е Божият Син.

35 На другия ден пак стоеше Йоан, и двама от неговите ученици.

36 И като съгледа Исус, че минава, казва: Ето Агнето на Бога!

37 И двамата ученици го чуха да казва *така*, и последваха Исус.

38 И като се обърна Исус, и ги

видя да го следват, казва им: Какво търсите? Те му отговори-ха: Равви, (което преведено ще рече, Учителю), къде живееш?

39 Той им казва: Елате и вижте. Те дойдоха и видяха къде живее, и останаха с него този ден, защото беше около десетия час.

40 Един от двамата, които чува от Йоан за него и го последваха, беше Андрей, братът на Симон Петър.

41 Той пръв намира брат си Симон, и му казва: Намерихме Месията, което се превежда Христос.

42 И го заведе при Исус. И когато Исус се вгледа в него, каза: Ти си Симон, синът на Йона: Ти ще се наричаш Кифа, което се превежда, Петър.

43 На другия ден Исус поиска да излезе към Галилея; и намира Филип, и му казва: Следвай ме.

44 А Филип беше от Витсаида, града на Андрей и Петър.

45 Филип намира Натанаил и му казва: Намерихме този, за когото Мойсей в закона и пророците писаха, Исус от Назарет, сина на Йосиф.

46 И Натанаил му каза: Може ли нещо добро да произлезе от Назарет? Филип му казва: Ела и виж.

47 Исус видя Натанаил да идва

към него и казва за него: Ето истински израилтянин, в когото няма лукавство!

48 Натанаил му казва: Откъде ме познаваш? Исус отговори и му каза: Преди Филип да те повика, когато беше под смокинята, аз те видях.

49 Натанаил отговори и му казва: Равви, ти си Синът на Бога, ти си Царят на Израил.

50 Исус отговори и му каза: Защото ти казах: Видях те под смокинята, вярваш ли? По-големи неща от тези ще видиш.

51 И му казва: Истина, истина ви казвам: Отсега ще виждате небето отворено, и ангелите на Бога да възлизат и да слизат над Сина на човека.

2 А на третия ден имаше сватба в Кана Галилейска, и майката на Исус беше там.

2 А беше поканен и Исус и неговите ученици на сватбата.

3 И когато се свършваше виното, майката на Исус му казва: Вино нямат.

4 Исус ѝ казва: Жено, какво имам аз с тебе? Моят час не е дошъл още.

5 Майка му казва на слугите: Каквото и да каже на вас, направете.

6 И там имаше поставени шест

ЙОАН 2

каменни делви, според обичая за очистване на юдеите, всяка побираща по две или три мери.

7 Исус им казва: Напълнете делвите с вода. И те ги напълниха до горе.

8 И им казва: Източете сега и занесете на настойника на угощението. И те занесоха.

9 Когато настойникът на угощението вкуси водата претворена във вино, и не знаеше откъде е, (но слугите, които бяха източили водата знаеха), настойникът на угощението повика младоженеца,

10 и му казва: Всеки човек в началото слага доброто вино, и когато се понапият, тогава по-долното: *но* ти си задържал доброто вино досега.

11 Това начало на чудесата направи Исус в Кана Галилейска, и изяви славата си; и повярваха в него учениците му.

12 След това той слезе в Капернаум, той и майка му, и братята му, и учениците му; и останаха там не много дни.

13 И юдейската пасха приближаваше; и Исус възлезе в Йерусалим;

14 и намери в храма тези, които продаваха волове и овце, и гълъби, и тези, които седят и разменят пари.

15 И след като направи бич от въжета, той ги изпъди всичките

от храма, и овцете и воловете; и разсипа парите на среброменителите, и преобърна масите им; 16 и каза на тези, които продават гълъби: Махнете тези неща оттук, не правете дома на Отца ми дом за търговия.

17 И спомниха си неговите учениците, че е писано: Ревността за твоя дом ме изяде.

18 Тогава отговориха юдеите и му казаха: Какъв знак ни показваш, понеже правиш това?

19 Исус отговори и им каза: Разрушете този храм, и за три дни аз ще го въздигна.

20 Тогава казаха юдеите: Четиридесет и шест години беше този храм в строеж, а ти ще го въздигнеш за три дни?

21 Но той говори за храма на своето тяло.

22 Когато прочее възкръсна от мъртвите, спомниха си ученици му, че това им казваше; и повярваха на писанието и на словото, което каза Исус.

23 И когато беше в Йерусалим по време на пасхата, в *деня на празника*, мнозина повярваха в неговото име, когато видяха чудесата, които направи.

24 Но сам Исус не им се доверяваше, защото той познаваше всички *човеци*,

25 и нямаше нужда някой да му

свидетелства за човека; защото той знаеше какво има в човека.

3 Имаше един човек от фари-сеите на име Никодим, началник на юдеите.

2 Той дойде при Исус през нощта и му каза: Равви, знаем, че от Бога си дошъл учител; защото никой не може да прави тези чудеса, които ти правиш, освен ако Бог не е с него.

3 Исус отговори и му каза: Истина, истина ти казвам: Ако човек не бъде роден отново, той не може да види царството на Бога.

4 Никодим казва на него: Как може човек да бъде роден, когато е стар? Може ли да влезе втори път в утробата на майка си и да бъде роден?

5 Исус отговори: Истина, истина ти казвам: Ако човек не бъде роден от вода и от Дух, не може да влезе в царството на Бога.

6 Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух.

7 Не се чуди, че ти казах: Вие трябва да бъдете родени отново.

8 Вятърът вее където си пожелае, и ти чуваш шума му, но не можеш да кажеш откъде идва и къде отива. Така е всеки един, който е роден от Духа.

9 Никодим отговори и му каза: Как може това да бъде?

10 Исус отговори и му каза: Ти си учител на Израил и не знаеш ли това?

11 Истина, истина ти казвам: Ние говорим това, което знаем, и свидетелстваме това, което сме видели; и вие не приемате нашето свидетелство.

12 Ако аз ви казах земни неща и вие не вярвате, как ще повярвате, ако ви кажа небесни неща?

13 И никой не е възлязъл на небето, освен този, който слезе от небето, *тоест* Синът на човека, който е в небето.

14 И както Мойсей издигна змията в пустинята, така също трябва Синът на човека да бъде издигнат:

15 та всеки, който вярва в него не ще погине, а има вечен живот.

16 Защото Бог така възлюби света, че даде своя единороден Син, та всеки, който вярва в него не ще погине, а има вечен живот.

17 Защото Бог не изпрати Сина си в света да съди света, но за да бъде спасен светът чрез него.

18 Който вярва в него, не е осъден: но който не вярва е осъден вече, защото не е повярвал в името на единородния Син на Бога.

19 И това е осъждението, че светлината е дошла в света, и хората възлюбиха тъмнината повече от светлината, защото техните дела бяха зли.

ЙОАН 3, 4

20 Защото всеки, който прави зло, мрази светлината и не идва при светлината, да не би неговите дела да бъдат изобличени.

21 Но който върши истината, идва при светлината, та неговите дела да бъдат изявиени, че са извършени в Бога.

22 След това дойде Исус и учениците му в земята Юдейска; и там остана с тях, и кръщаваше.

23 И Йоан също кръщаваше в Анон близо до Салим, защото там имаше много вода; и идваха и бяха кръщавани.

24 Защото Йоан не беше още хвърлен в затвор.

25 Тогава там настана спор между някои от Йоановите ученици и юдеите относно очистването.

26 И те дойдоха при Йоан, и му казаха: Равви, *онзи*, който беше с тебе отвъд Йордан, за когото ти засвидетелства, ето, същият кръщава и всички при него идват.

27 Йоан отговори и каза: Човек не може да приеме нищо, освен ако не му е дадено от небето.

28 Вие самите сте ми свидетели, че аз казах: Аз не съм Христос, но, че аз съм изпратен пред него.

29 Този, който има невястата, е младоженецът: а приятелят на младоженеца, който стои и го слуша, се радва с радост *голяма* заради гласа на младоженеца.

Тази моя радост прочее се изпълни.

30 Той трябва да расте, но аз *трябва* да се смалявам.

31 Който идва от горе, е над всички. Който е от земята, е земен, и говори от земята: който идва от небето, е над всички.

32 И каквото той е видял и чул, това свидетелства; и никой човек не приема неговото свидетелство.

33 Който е приел неговото свидетелство, потвърдил е с печат, че Бог е истинен.

34 Защото *този*, когото Бог е изпратил, говори думите на Бога: защото Бог не дава *на него* Духа с мярка.

35 Отец люби Сина, и е дал всичко в неговите ръце.

36 Който вярва в Сина, има вечен живот: а който не вярва в Сина, няма да види живот, но гневът на Бога остава на него.

4 Когато прочее Господ узна, че са чули фарисеите, че Исус прави и кръщава повече ученици от Йоан,

2 (макар че Исус самият не кръщаваше, а неговите ученици),

3 напусна Юдея, и отиде отново в Галилея.

4 И трябваше да мине през Самария.

5 Тогава, идва в един от градовете на Самария, който се нарича Сихар, близо до парцела земя, който Яков даде на своя син Йосиф.

6 И там имаше кладенец на Яков. Исус прочее изморен от пътуването си, седеше така на кладенеца. А часът беше около шест.

7 Там идва *някоя си* жена от Самария да вади вода. Исус ѝ казва: Дай ми да пия.

8 (Защото ученици му бяха отишли в града да купят храна).

9 Тогава му казва жената самарянка: Как ти, който си юдеин, искаш от мене *вода* за пиене, която съм жена самарянка? Защото юдеите нямат *нищо* общо със самаряните.

10 Исус отговори и каза на нея: Ако ти знаеше дара от Бога, и кой е, който ти казва: Дай ми да пия, ти би поискала от него, и той би ти дал жива вода.

11 Жената му казва: Господине, ти нямаш нищо, с което да извадиш вода, и кладенецът е дълбок; откъде тогава имаш тази жива вода?

12 Ти по-велик ли си от нашия баща Яков, който ни даде кладенеца, и е пил от него самият *той*, и синовете му, и добитъкът му?

13 Исус отговори и ѝ каза: Всеки, който пие от тази вода, ще ожаднее отново;

14 но, който пие от водата, която аз ще му дам, никога не ще ожаднее; но водата, която ще му дам, ще бъде в него извор на вода, извираща във вечен живот.

15 Жената му каза: Господине, дай ми тази вода, за да не ожаднявам, нито да идвам тук да вадя вода.

16 Исус ѝ казва: Иди, повикай твоя съпруг и ела тук.

17 Жената отговори и каза: Нямам съпруг. Исус ѝ казва: Добре каза: Нямам съпруг,

18 защото си имала петима съпрузи и *този*, когото сега имаш, не ти е съпруг. Това *ти* каза вярно.

19 Жената му казва: Господине, аз виждам, че ти си пророк.

20 Нашите бащи се покланяха в тази планина, а вие казвате, че в Йерусалим е мястото, където трябва да се покланяме.

21 Исус ѝ казва: Жено, вярвай ми, че идва час, когато нито в тази планина, нито в Йерусалим ще се покланяте на Отца.

22 Вие се покланяте на *онова*, което не знаете. Ние се покланяме на *онова*, което знаем, защото спасението е от юдеите.

23 Но идва час и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Отца в дух и истина: защото Отец иска такива да му се покланят.

ЙОАН 4

24 Бог е Дух: и тези, които му се покланят, трябва да му се покланят в дух и истина.

25 Жената му казва: Знам, че Месия идва, който е наречен Христос: когато той дойде, ще ни извести всичко.

26 Исус ѝ каза: Аз съм, който говоря на тебе.

27 И при това дойдоха учениците му и се учудиха, че той говореше с жената; въпреки това никой не каза: Какво искаш ти, или: Защо разговаряш ти с нея?

28 Тогава жената остави стомната си и отиде в града; и казва на хората:

29 Елате, вижте човек, който ми каза всичко, каквото съм направила: Не е ли това Христос?

30 Тогава те излязаха от града и дойдоха при него.

31 А *във времето* между това, неговите ученици го помолиха, казвайки: Учителю, яж.

32 Но той им каза: Аз имам храна да ям, за която вие не знаете.

33 Казаха прочее учениците един на друг: Донесъл ли му е някой храна да яде?

34 Исус им казва: Моята храна е да върша волята на *онзи*, който ме е пратил, и да завърша неговата работа.

35 Не казвате *ли* вие: Има още четири месеца и тогава идва жът-

вата? Ето, казвам ви: Повдигнете очите си и погледнете нивите,

36 И който жъне получава заплата и събира плод за вечен живот: така че, който сее и, който жъне да се радват заедно.

37 Защото в това е вярно слово, че един е, който сее, а друг е, който жъне.

38 Аз ви пратих да жънете *това*, за което не сте положили никакъв труд: други са се трудили, и вие сте влезли в техния труд.

39 И много от самаряните от този град повярваха на него, заради думите на жената, която свидетелства: Той ми каза всичко, каквото съм направила.

40 Когато прочее самаряните дойдоха при него, молеха го да остане при тях; и той остана там два дни.

41 И още много повярваха заради неговото слово;

42 и казаха на жената: Сега ние вярваме не заради твоите думи: защото ние самите сме го чули и знаем, че този е наистина Христос, Спасителят на света.

43 Но след два дни *той* излезе от там и отиде в Галилея.

44 Защото Исус самият свидетелства, че пророк няма почит в собствената си родина.

45 Когато прочее дойде в Гали-

лея, галилеяните го приеха, като бяха видели всичко, каквото направи в Йерусалим на празника, защото те също бяха дошли на празника.

46 И така, Исус дойде отново в Кана Галилейска, където претвори водата във вино. И там беше някой си царски служител, чийто син беше болен в Капернаум.

47 Той, като чу, че Исус беше дошъл от Юдея в Галилея, отиде при него и го молене да слезе и да излекува сина му; защото беше пред умирање.

48 Тогава каза Исус на него: Освен ако не видите знамения и чудеса, вие не ще повярвате.

49 Казва на него царският служител: Господине, слез, докато не е умряло детенцето ми.

50 Исус му казва: Върви си, твоят син живее. И човекът повярва на словото, което Исус му каза, и си отиде.

51 А той, като слизаше вече, слугите му го срещнаха и му известиха, казвайки: Твоят син живее.

52 Тогава той ги запита за часа, в който му стана по-добре. И те казаха: Вчера в седмия час треската го остави.

53 И така, бащата разбра, че беше същия час, в който Исус му каза: Твоят син живее. И самият той повярва, и целият му дом.

54 Това пак второ чудо извърши Исус, когато беше дошъл от Юдея в Галилея.

5 След това имаше празник на юдеите, и Исус възлезе в Йерусалим.

2 А в Йерусалим, при овчия пазар, има къпалня, която се нарича на еврейски език Витесда, която има пет предверия.

3 В тях лежеше голямо множество от болни хора, слепи, сакасти, парализирани, чакащи раздвижването на водата.

4 Защото ангел слизаше в определено време в къпалнята и раздвигваше водата: който прочее влезеше пръв след раздвижването на водата, излекуван беше от каквато и болест да страдеше.

5 И някой си човек беше там, който имаше недъг тридесет и осем години.

6 Исус, като видя него да лежи и знаеше, че е бил вече дълго време в това състояние, казва му: Искаш ли да оздравееш?

7 Болният му отговори: Господине, нямам човек, който да ме спусне в къпалнята, когато се раздвижи водата; но докато аз идвам, друг слиза преди мене.

8 Исус му казва: Стани, вдигни постелката си и ходи.

9 И веднага човекът оздравя, и

ЙОАН 5

вдигна постелката си, и ходи. А в този ден беше събота.

10 Поради това юдеите казаха на *този*, който беше излекуван: Съботен ден е: не ти е позволено да вдигаш постелката си.

11 *Той* им отговори: *Онзи*, който ме излекува, той ми каза: Вдигни постелката си и ходи.

12 Попитаха го тогава: Кой е човекът, който ти каза: Вдигни постелката си и ходи?

13 Но този, който беше излекуван не знаеше кой е: защото Исус се оттегли, а множество беше на *това* място.

14 След това Исус го намира в храма и му каза: Ето, здрав си. Не съгрешавай повече, да не би по-лошо нещо да дойде на теб.

15 Човекът отиде и каза на юдеите, че беше Исус, който го излекува.

16 И поради това юдеите преследваха Исус, и искаха да го убият, защото това беше направил в събота.

17 Но Исус им отговори: Моят Отец работи досега, и аз работя.

18 Поради това, прочее, юдеите искаха още повече да го убият, защото той не само е нарушил съботата, но каза също, че Бог беше негов Отец, като правеше себе си равен с Бога.

19 Тогава отговори Исус и им

каза: Истина, истина ви казвам: Синът не може да направи нищо *сам* от себе си, освен това, което той вижда Отец да прави: защото каквото той прави, това също и Синът прави.

20 Защото Отец люби Сина и му показва всичко, каквото *сам той* прави: и по-големи дела от тези ще му покаже, та вие да се чудите.

21 Защото, както Отец възкресява мъртвите и съживява, така и Синът съживява, които иска.

22 Защото Отец не съди никого, но всичкият съд е дал на Сина,

23 та всички *човеци* да почитат Сина, както почитат Отца. Който не почита Сина, не почита Отца, който го е изпратил.

24 Истина, истина ви казвам, че който чува моето слово и вярва в *този*, който ме изпрати, има вечен живот и не ще дойде в осъждение, но е преминал от смъртта в живота.

25 Истина, истина ви казвам, че идва час, и сега е, когато мъртвите ще чуят глас на Сина на Бога, и които чуят ще живеят.

26 Защото както Отец има живот в себе си, така той е дал на Сина да има в себе си живот;

27 и дал му е власт също да извърши съд, защото той е Син на човек.

28 Не се чудете на това: защото идва час, в който всички, които са в гробовете ще чуят неговия глас, 29 и ще излязат; онези, които са правели добро, за възкресение за живот; а *онези*, които са правели зло, за възкресение за осъждане.

30 Аз *не* мога да правя от себе си нищо: както чувам, съдя: и моят съд е праведен; защото аз не искам моята воля, но волята на Отца, който ме е пратил.

31 Ако аз свидетелствам за себе си, моето свидетелство не е истинно. 32 Има друг, който свидетелства за мене; и аз зная, че свидетелството, което той свидетелства за мене е истинно.

33 Вие пратихте при Йоан; и *той* засвидетелства за истината.

34 Но аз не приемам свидетелство от човек: но тези неща аз казвам, за да бъдете спасени вие. 35 Той беше светилото, *което* гореше и светеше; и вие поискахте да се порадовате за малко *време* в светлината му.

36 Но аз имам по-голямо свидетелство от това на Йоан; защото делата, които Отец ми е дал да завърша, самите дела, които аз върша, свидетелстват за мене, че Отец ме е пратил.

37 И Отец, който ме е пратил, сам той свидетелства за мене. Вие нито гласа му сте чули ня-

кога, нито неговия образ сте видели.

38 И словото негово нямате да пребъдва във вас, защото когото той изпрати, в този вие не вярвате.

39 Изследвайте писанията; защото вие мислите, че в тях имате вечен живот: и те са, които свидетелстват за мене.

40 И не искате да дойдете при мене, за да имате живот.

41 От човеци слава не приемам; 42 но познах ви, че нямате в себе си любовта на Бога.

43 Аз дойдох в името на моя Отец, и вие не ме приемате: ако друг дойде в своето си име, него ще приемете.

44 Как можете да повярвате вие, *които* приемате слава един от друг, и не търсите славата, която *идва* само от Бог?

45 Не мислете, че аз ще ви обвиня пред Отца: има друг, който ви обвинява, *тоест*, Мойсей, на когото вие се упоавате.

46 Защото, ако вярвахте на Мойсей, бихте повярвали на мене; защото той писа за мене.

47 Но, ако на неговите писания не вярвате, как ще повярвате на моите думи?

6 След това Исус отиде отвъд Галилейското море, което е Тивериадското море.

ЙОАН 6

2 И голямо множество го следваше, защото видяха неговите чудеса, които правеше над болните.

3 И Исус отиде горе на планината, и там той седна с учениците си.

4 И приближаваше пасхата, празникът на юдеите.

5 Тогава, като вдигна Исус очите си, и видя голямо множество да идва към него, казва на Филип: Откъде да купим хляб, за да ядат тези?

6 А това той каза, за да го изпита: защото той знаеше какво щеше да направи.

7 Филип му отговори: За двестадинария хляб не ще им е достатъчен, за да вземе всеки от тях по малко.

8 Един от неговите ученици, Андрей, братът на Симон Петър, му казва:

9 Има тука едно момченце, което има пет ечемичени хляба и две риби; но какво са те за толкова много хора?

10 А Исус каза: Накарайте хората да насядат. А имаше много трева на *това* място; и тъй, насядаха мъжете на брой около пет хиляди.

11 И Исус взе хлябовете, и като благодари, раздаде на учениците, и учениците на насядалите; така и от рибите колкото искаха.

12 И когато се наситиха, *той* казва на учениците си: Съберете останалите къшеи, за да не се загуби нищо.

13 Събраха прочее и напълниха дванадесет кошници с къшеи от петте ечемичени хляба, останали от тези, които бяха яли.

14 Тогава хората, като видяха чудото, което Исус извърши, казаха: Този е наистина пророкът, който щеше да дойде в света.

15 Като разбра прочее Исус, че възнамеряват да дойдат и да го вземат насила, за да го направят цар, той пак се оттегли сам в планината.

16 И когато дойде вечерта, учениците му слязоха при морето,

17 и като влязоха в ладията, отиваха отвъд морето в Капернаум. И вече се беше стъмнило, и Исус не беше дошъл при тях.

18 И морето се вълнуваше от силно духащия вятър.

19 И като бяха гребали около двадесет и пет или тридесет стадии, те виждат Исус да ходи по морето и да идва близо до ладията; и се уплашиха.

20 А той им казва: Аз съм; не се страхувайте!

21 Тогава те желателно го приеха в ладията; и веднага ладията се оказа на сушата, към която отиваха.

22 На другия ден народът, който стоеше отвъд морето, като видя, че нямаше друга ладия там, освен една, *тоест* тази, в която неговите ученици бяха влезли, и че Исус не беше влязъл с учениците си в ладията, но неговите ученици бяха тръгнали сами;

23 (обаче и други ладии дойдоха от Тивериада близо до мястото, където ядоха хляба, след като Господ беше благодарил).

24 Когато прочее народът видя, че Исус не е там, нито неговите ученици, те *също* се качиха в ладии и дойдоха в Капернаум да търсят Исус.

25 И когато го намериха отвъд морето, казаха му: Равви, кога дойде ти тука?

26 Исус отговори и им каза: Истина, истина ви казвам: Вие ме търсите, не защото видяхте чудесата, но защото ядохте от хлябовете и се наситихте.

27 Работете не за храна, която се разваля, но за храна, която трае за живот вечен, която Синът на човека ще даде на вас, защото него Бог Отец е подпечатал.

28 Казаха тогава на него: Какво да правим, за да вършим делата на Бога?

29 Исус отговори и им каза: Това е делото на Бога, да повярвате в този, когото той изпрати.

30 Казаха прочее на него: Какво чудо тогава ти вършиш, за да видим и да повярваме в тебе? Какво *ти* вършиш?

31 Бащите ни ядоха манна в пустинята, както е писано: Хляб от небето им даде да ядат.

32 Каза тогава Исус на тях: Истина, истина ви казвам, Мойсей не е дал на вас хляба от небето; но моят Отец ви дава истинския хляб от небето.

33 Защото хлябът на Бога е *този*, който слиза от небето и дава живот на света.

34 Казаха тогава на него: Господи, винаги ни давай този хляб.

35 А Исус каза на тях: Аз съм хлябът на живота: който идва при мене никога няма да огладнее; и който ярва в мене никога няма да ожаднее.

36 Но аз ви казах, че вие *също* сте ме видели и не вярвате.

37 Всички, които ми дава Отец ще дойдат при мене; и който идва при мене, никак няма да изгоня вън;

38 защото слязох от небето, не моята воля да върша, но волята на *този*, който ме изпрати.

39 И това е волята на Отца, който ме изпрати: от всичко, което е дал на мене, да не изгубя от него *нищо*, но да го възкреса в последния ден.

ЙОАН 6

40 И това е волята на *този*, който ме изпрати: всеки, който вижда Сина и вярва в него, да има вечен живот, и аз ще го възкреса в последния ден.

41 Юдеите тогава роптаеха за него, защото каза: Аз съм хлябът, който слезе от небето.

42 И казваха: Не е ли това Исус, синът на Йосиф, чиито баща и майка ние познаваме? Как тогава казва той: От небето съм слязъл?

43 Отговори прочее Исус и им каза: Не роптайте помежду си.

44 Никой не може да дойде при мене, ако Отец, който ме изпрати не го привлече; и аз ще го възкреса в последния ден.

45 Писано е в пророците: И ще бъдат всички научени от Бога. Всеки прочее, който чуе и научи от Отца, идва при мене.

46 Не че някой е видял Отца, освен *онзи*, който е от Бога, той е видял Отца.

47 Истина, истина ви казвам: Който вярва в мене има вечен живот.

48 Аз съм хлябът на живота.

49 Вашите бащи ядоха манна в пустинята, и умряха.

50 Този е хлябът, който слиза от небето, за да яде някой от него и да не умре.

51 Аз съм живият хляб, който слезе от небето. Ако някой яде

от този хляб, ще живее вечно: и хлябът, който аз ще дам е моята плът, която аз ще дам за живота на света.

52 Тогава юдеите се запрепираха помежду си, казвайки: Как може този *човек* да даде на нас плътта си да ядем?

53 Тогава Исус каза на тях: Истина, истина ви казвам, ако не ядете плътта на Сина на човека, и не пиете неговата кръв, нямате живот в себе си.

54 Който се храни с моята плът и пие моята кръв, има вечен живот; и аз ще го възкреса в последния ден.

55 Защото плътта ми е храна на истина, и кръвта ми е питие на истина.

56 Който се храни с плътта ми и пие кръвта ми, пребъдва в мене, и аз в него.

57 Така както живият Отец ме изпрати, и аз живея чрез Отца: *така* и *онзи*, който се храни с мене, той също ще живее чрез мене.

58 Този е хлябът, който слезе от небето: не както вашите бащи ядоха манна, и умряха: който яде този хляб, ще живее вечно.

59 Това каза *той* в синагогата, като поучаваше в Капернаум.

60 Много прочее от ученици му, като чува *това*, казаха: Трудно

е това слово: Кой може да го слуша?

61 И когато узна Исус в себе си, че неговите ученици роптаят за това, каза на тях: Това ли ви съблазнява?

62 А *какво* тогава, ако видите Сина на човека да възлиза там, където беше преди?

63 Духът е, който оживотворява; плътта не е никак от полза: думите, които аз говоря на вас, *те* са дух, и *те* са живот.

64 Но има някои от вас, които не вярват. Защото Исус знаеше от началото, кои са, които не вярват, и кой е, който ще го предаде.

65 И *той* каза: Заради това ви казах, че никой не може да дойде при мене, освен ако не е дадено на него от Отца.

66 От това *време* много от неговите ученици отидоха назад, и не ходеха вече с него.

67 Тогава каза Исус на дванадесетте: Искате ли и вие да си отидете?

68 Тогава Симон Петър му отговори: Господи, при кого ще отидем? Ти имаш думите на вечен живот.

69 И ние вярваме и сме сигурни, че ти си този Христос, Синът на живия Бог.

70 Исус им отговори: Не избрах ли аз вас дванадесетте, и един от вас е дявол?

71 Той говореше за Юда Искариот, *сина* на Симон, защото този щеше да го предаде, като беше един от дванадесетте.

7 И след това Исус ходеше в Галилея; защото не искаше в Юдея да ходи, понеже юдеите го търсеха да го убият.

2 А скоро беше юдейският празник на шатороизправянето.

3 Казаха прочее на него братията му: Тръгни оттука и отивай в Юдея, за да видят и учениците ти делата, които ти вършиш.

4 Защото *няма* човек, *който* прави нещо скришом, и иска да е известен. Ако правиш това, извести себе си на света.

5 Защото дори братията му не вярваха в него.

6 Тогава Исус казва на тях: Моето време не е дошло още, но вашето време е винаги готово.

7 Светът не може да мрази вас; но мене мрази, защото аз свидетелствам за него, че делата му са зли.

8 Вие възлезте на този празник: аз не възлизам още на този празник, защото моето време още не се е изпълнило.

9 И като каза това на тях, остана *още* в Галилея.

10 Но когато неговите братя възлязаха, тогава и той възлезе

ЙОАН 7

на празника, не явно, но като в тайно.

11 Тогава юдеите го търсеха на празника и казваха: Къде е онзи?

12 И имаше голям ропот между народа относно него: едни казваха: Добър човек е: А други казваха: Не, но заблуждава хората.

13 Обаче никой не говореше открито за него поради страх от юдеите.

14 А като се беше преполовил празникът, възлезе Исус в храма и поучаваше.

15 И юдеите се чудеха, казвайки: Как знае този писания, като не е учил?

16 Исус отговори на тях и каза: Моето учение не е мое, но на онзи, който ме изпрати.

17 Ако някой иска волята му да върши, ще знае за учението, дали е от Бога, или аз от себе си говоря.

18 Който говори от себе си, търси своята слава; но този, който търси славата на онзи, който го е изпратил, той е истинен, и няма неправда в него.

19 Не ви ли даде Мойсей закона, и никой от вас не изпълнява закона? Защо искате да ме убие?

20 Народът отговори и каза: Дявол имаш: кой иска да те убие?

21 Исус отговори и им каза: Едно дело извърших, и вие всичките се чудите.

22 Мойсей заради това е дал на вас обрязването; (не че то е от Мойсей, но от бащите); и вие в събота обрязвате човек.

23 Ако човек в събота приема обрязване, за да не се наруши законът на Мойсей, на мене ли се гневите, че цял човек здрав направих в събота?

24 Не съдете по външност, но съдете със справедлив съд.

25 Тогава казаха някои от йерусалимците: Не е ли това този, когото искат да убият?

26 Но, ето, той говори смело и нищо на него не казват. Да не би наистина да са познали първенците, че този е наистина Христос?

27 Обаче ние знаем този човек откъде е: но Христос когато дойде, никой не ще знае откъде е.

28 Тогава Исус, като поучаваше в храма, извика и каза: И мене знаете, и откъде съм знаете; и аз от себе си не съм дошъл, но който ме изпрати е истинен, когото вие не знаете.

29 Но аз го знам, защото аз съм от него и той ме изпрати.

30 Искаха тогава да го хванат, но никой не сложи ръка на него, защото часът му не беше дошъл още.

31 И мнозина от народа повярваха в него, и казваха: Когато Хрис-

тос дойде, по-големи ли чудеса ще направи от тези, които този човек направи?

32 Фарисеите чуха, че народът мърмори такива неща относно него; и изпратиха фарисеите и главните свещеници служители да го хванат.

33 Тогава каза Исус на тях: Още малко време съм с вас, и *тогава* отивам при *онзи*, който ме изпрати.

34 *Вие* ще търсите мене, и няма да *ме* намерите; и където съм аз, *там* вие не можете да дойдете.

35 Тогава казаха юдеите помежду си: Къде ще отиде той, че ние не ще го намерим? Да не би да отиде при разпръснатите сред езичниците, и да учи езичниците?

36 Какво е това слово, което каза: Ще търсите мене, и няма да *ме* намерите; и където съм аз, *там* вие не можете да дойдете?

37 И в последния ден, великия ден на празника, застана Исус и извика, казвайки: Ако някой е жаден, *нека* да дойде при мене и да пие.

38 Който вярва в мене, както казва писанието, от корема му ще потекат реки от жива вода.

39 Но това каза той за Духа, когото щяха да приемат *онези*, които вярват в него; защото Святият Дух още не беше *даден*, понеже Исус още не беше прославен.

40 Мнозина прочее от народа, като чуха това слово, казаха: Истина този е Пророкът.

41 Други казаха: Това е Христос. Но някои казаха: От Галилея ли ще дойде Христос?

42 Не казва ли писанието, че Христос идва от семето на Давид, и от градчето Витлеем, където беше Давид?

43 Стана прочее разделение между хората заради него.

44 И някои от тях искаха да го хванат, но никой не сложи ръце на него.

45 Тогава дойдоха служителите при главните свещеници и фарисеите; и те им казаха: Защо не сте го довели?

46 Служителите отговориha: Никога не е говорил човек така, както този човек.

47 Отговориha тогава на тях фарисеите: Вие също ли сте подмани?

48 Има ли някой от първенците или фарисеите повярвал в него?

49 Но този народ, който не знае закона, е проклет.

50 Казва Никодим на тях: (*този*, който дойде през нощта при Исус, като беше един от тях):

51 Съди ли нашия закон *някой* човек, преди да го чуе, и разбере какво той прави?

52 *Те* отговориha и му казаха: Ти

също ли си от Галилея? Изследвай и виж, че пророк от Галилея не се издига.

53 И всеки човек отиде в къщата си.

8 А Исус отиде на планината на маслините.

2 И на зазоряване дойде пак в храма, и всичкият народ идваше при него: и той седна и ги поучаваше.

3 И книжниците и фарисеите доведоха при него една жена хваната в прелюбодейство, и като я поставиха на средата,

4 казват на него: Учителю, тази жена бе хваната в самото дело да прелюбодейства.

5 А в закона, Мойсей ни заповяда такива да бъдат убити с камъни. Ти прочее какво казваш?

6 Но това казваха, като го изкушаваха, за да имат да го обвинят. А Исус, като се наведе надолу, пишеше с пръст на земята, *като че не ги чу.*

7 И като постоянстваха да го питат, той се изправи и каза на тях: *Този, който е без грях сред вас, нека пръв да хвърли камък по нея.*

8 И пак се наведе надолу и пишеше на земята.

9 И те като чуха това, и от *собствената си* съвест изобличавани,

тръгнаха си един по един, като започнаха от най-старите до последните: и остана Исус сам, и жената, стояща в средата.

10 И като се изправи Исус, и не видя никой освен жената, каза ѝ: Жено, къде са онези твои обвинители? Никой ли не те осъди?

11 Тя каза: Никой, Господи. И Исус каза на нея: И аз не те осъждам. Иди си, и вече не съгрешавай.

12 Тогава пак говори Исус на тях, казвайки: Аз съм светлината на света: който следва мене, не ще ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.

13 Тогава казаха фарисеите на него: Ти даваш свидетелство за себе си; свидетелството ти не е истинно.

14 Исус отговори и им каза: Дори ако аз давам свидетелство за себе си, моето свидетелство е истинно; защото знам откъде дойдох и къде отивам; а вие не знаете откъде идвам и къде отивам.

15 Вие по плътта съдите; аз не съдя никого.

16 А и когато аз съдя, моят съд е истинен; защото аз не съм сам, но аз и Отец, който ме изпрати.

17 А и във вашия закон е написано, че свидетелството на двама човека е истинно.

18 Аз съм, който свидетелствам

за себе си, и Отец, който ме изпрати, свидетелства за мене.

19 Тогава казаха те на него: Къде е твоят Отец? Исус отговори: *Вие* нито мене знаете, нито моят Отец; Ако знаехте мене, щяхте да знаете и Отца ми.

20 Тези думи изговори Исус в съкровищницата, като поучаваше в храма; и никой не сложи ръце на него, защото неговият час не беше дошъл още.

21 Тогава пак каза Исус на тях: Аз отивам; и ще търсите мене, и в греха си ще умрете. Където аз отивам, вие не можете да дойдете.

22 Тогава казаха юдеите: Ще се самоубие ли, защото казва: Където аз отивам, там вие не можете да дойдете?

23 И *той* им каза: Вие сте от тези долу, аз съм от онези горе: вие сте от този свят, аз не съм от този свят.

24 Поради това ви казах, че ще умрете в греховете си; защото, ако не повярвате, че аз съм, ще умрете в греховете си.

25 Казаха тогава на него: Кой си ти? И Исус им каза: *Същото*, каквото и от началото ви казвам.

26 Имам много неща за вас да говоря и да съдя; но *този*, който ме изпрати е истинен, и аз говоря на света това, което съм чул от него.

27 *Те* не разбраха, че *той* за Отца говореше на тях.

28 Тогава каза Исус на тях: Когато издигнете Сина на човека, тогава ще познаете, че съм аз, и че не правя нищо от себе си, но така както моят Отец ме е научил, това аз говоря.

29 И този, който ме изпрати е с мене: Отец не ме е оставил сам, защото аз правя винаги *това*, което на него е угодно.

30 Това като говореше, много повярваха в него.

31 Тогава Исус каза на тези юдеи, които вярваха в него: Ако вие продължите в моето слово, *тогава* наистина сте мои ученици;

32 и ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни.

33 *Те* му отговориха: Семе на Авраам сме, и не сме били в робство на никой *човек*: как казваш ти: Свободни ще бъдете?

34 Исус им отговори: Истина, истина ви казвам: Че всеки, който върши грях, роб е на греха.

35 И робът не остава вечно в дома; *но* синът остава вечно.

36 Ако прочее Синът ви освободи, ще бъдете свободни наистина.

37 Зная, че вие сте семе на Авраам; но искате мене да убие, защото моето слово няма място във вас.

38 Аз говоря това, което съм ви-

ЙОАН 8

дядл с моя Отец; а вие правите това, което сте видели от вашия баща.

39 Те отговориха и му казаха: Авраам е наш баща. Исус им каза: Ако бяхте деца на Авраам, щяхте делата на Авраам да вършите.

40 Но сега вие искате да ме убие, човек, който ви каза истината, която аз чух от Бога: това Авраам не направи.

41 Вие вършите делата на баща си. Тогава *те* казаха на него: Ние не сме родени от блудство; ние имаме един Отец, *тоест*, Бога.

42 Исус им каза: Ако Бог беше ваш Отец, вие щяхте мене да любите, защото аз излязох и дойдох от Бога; нито пък дойдох аз от себе си, но той ме изпрати.

43 Защо не разбирате моя говор? Защото не можете да слушате моето слово.

44 Вие сте от баща дявола и похотите на баща си искате да вършите. Той беше човекоубиец от началото и не устоя в истината, защото няма истина в него. Когато говори лъжа, от своето говори: защото е лъжец, и баща на лъжата.

45 Но защото аз говоря истината, вие не вярвате на мене.

46 Кой от вас ме изобличава за грях? И ако аз говоря истината, защо вие не вярвате на мене?

47 Който е от Бога, слуша думите на Бога: Вие за това не слушате, защото не сте от Бога.

48 Тогава отговориха юдеите и казаха на него: Не казваме ли ние добре, че ти си самарянин и имаш дявол?

49 Исус отговори: Аз нямам дявол, но почитам Отца си, а вие ме позорите.

50 И аз не търся моята слава: има *един*, който търси и съди.

51 Истина, истина ви казвам: Ако някой опази моето слово, никога не ще види смърт.

52 Тогава казаха юдеите на него: Сега знаем, че имаш дявол. Авраам умря, и пророците; и ти казваш: Ако някой опази моето слово, никога не ще вкуси смърт.

53 Ти по-голям ли си от баща ни Авраам, който умря? И пророците умряха. Ти на кого се правиш?

54 Исус отговори: Ако аз прославям себе си, славата ми е нищо: Моят Отец е, който ме прославя, за когото вие казвате, че е ваш Бог,

55 и не сте го познали; но аз знам него, и ако кажа, че не го познавам, ще бъда лъжец като вас: но аз знам него, и пазя словото му.

56 Вашият баща Авраам се зарадва да види моя ден; и видя го, и се възрадва.

57 Тогава казаха юдеите на него:

Петдесет години още нямаш, и Авраам си виждал?

⁵⁸ Исус отговори на тях: Истина, истина ви казвам: Преди Авраам да бъде, аз съм.

⁵⁹ Тогава взеха да хвърлят камъни по него; но Исус се скри и излезе от храма, като мина посред тях, и така си отиде.

9 И като минаваше, Исус видя един човек, който беше сляп от рождението си.

² И неговите ученици го попитаха, казвайки: Учителю, кой съгреша, този човек или родителите му, за да се роди сляп?

³ Исус отговори: Нито този човек съгреша, нито родителите му: но за да се явят делата на Бога в него.

⁴ Аз трябва да върша делата на този, който ме изпрати, докато е ден: идва нощ, когато никой не може да работи.

⁵ Докато аз съм в света, аз съм светлината на света.

⁶ Това като каза, плю на земята и направи кал от плюнката, и помаза очите на слепия с калта, ⁷ и му каза: Иди, измий се в купалнята на Силоам, (което се превежда, Изпратен). Отиде прочее и се изми, и дойде прогледнал.

⁸ Съседите прочее и онези, които

го бяха виждали преди, че беше сляп, казваха: Не е ли това този, който седеше и просеше?

⁹ Някои казваха: Това е този: други казваха: Този прилича на него: но той каза: аз съм този.

¹⁰ Казваха прочее на него: Как ти се отвориха очите?

¹¹ Той отговори и каза: Човек наричан Исус направи кал и помаза очите ми, и ми каза: Иди до купалнята на Силоам и се измий: и като отидох, и като се измих, прогледнах.

¹² Тогава казаха на него: Къде е той? Той отговори: Не знам.

¹³ Те заведоха при фарисеите този, който някога беше сляп.

¹⁴ А беше събота, когато Исус направи калта и отвори очите му.

¹⁵ Пак прочее го попитаха и фарисеите как е прогледнал. Той им каза: Той сложи кал на очите ми и аз се измих, и виждам.

¹⁶ Казаха прочее някои от фарисеите: Този човек не е от Бога, защото не пази съботата. Други казаха: Как може човек грешник, такива чудеса да върши? И имаше раздор между тях.

¹⁷ Казват на слепия пак: Ти какво казваш за него, понеже ти отвори очите? А той каза: Пророк е.

¹⁸ Но юдеите не вярваха за него, че е бил сляп и е прогледнал,

докато *не* повикаха родителите на този, който беше прогледнал 19 и ги попитаха, като казваха: Този ли е вашият син, за когото вие казвате, че сляп се е родил? Как тогава сега вижда?

20 Отговориха им родителите му и казаха: Ние знаем, че това е нашият син, и че той сляп се роди; 21 но как сега вижда, не знаем; или кой му е отворил очите, ние не знаем: той е на възраст; него питайте: той за себе си ще говори.

22 Това казаха родителите му, защото се страхуваха от юдеите: защото юдеите се бяха споразумели вече, ако някой изповяда него, че е Христос, да бъде отлъчен от синагогата.

23 Поради това казваха родителите му: На възраст е, него питайте.

24 Тогава повикаха повторно човека, който беше сляп, и казаха на него: Дай слава на Бога: ние знаем, че този човек е грешник.

25 Той отговори и каза: Дали той е грешник *или не*, не знам: едно знам, че сляп като бях, сега виждам.

26 И пак казаха те на него: Какво направи *той* на тебе; как ти отвори очите?

27 Отговори им: Аз вече ви казах и не чухте: защо искате пак да

чуете; искате и вие ли да станете негови ученици?

28 Тогава те го наругаха и казаха: Ти си негов ученик; а ние сме ученици на Мойсей.

29 Ние знаем, че на Мойсей е говорил Бог: а колкото до този, ние не знаем откъде е *той*.

30 Отговори човекът и им каза: Защото в това е чудното, че вие не знаете откъде е, а *той* отвори очите ми.

31 И *ние* знаем, че Бог не слуша грешници: но ако някой почита Бога и върши волята му, него *той* слуша.

32 От началото на света не се е чуло, че някой е отворил очите на човек роден сляп.

33 Ако този не беше от Бога, не можеше да направи нищо.

34 Те отговориха и му казаха: Ти цял в грехове си роден, и ти нас ли учиш? И го изхвърлиха вън.

35 Исус чу, че са го изхвърлили вън, и като го намери, каза му: Ти вярваш ли в Сина на Бога?

36 Той отговори и каза: Кой е *той*, Господи, за да повярвам в него?

37 И Исус каза на него: Ти си го и видял, и *той* е, който говори с тебе.

38 И *той* каза: Господи, аз вярвам: и му се поклони.

39 И Исус каза: За съд аз съм дошъл в този свят, за да виждат

тези, които не виждат; и тези, които виждат, да станат слепи.

⁴⁰ И чува това *някои* от фарисеите, които бяха с него, и му казаха: Ние също ли сме слепи?

⁴¹ Исус им каза: Ако бяхте слепи, нямаше да имате грях: но сега казвате: Виждаме; поради това грехът ви остава.

10 Истина, истина ви казвам: Който не влиза през вратата в кошарата на овцете, но се покатерва от другаде, той е крадец и разбойник.

² А който влиза през вратата е пастир на овцете.

³ На него вратарят отваря; и овцете слушат гласа му; и своите овце вика по име, и ги извежда.

⁴ И когато изкара своите овце, той върви пред тях; и овцете го следват, защото познават гласа му.

⁵ И чужд няма да последват, но ще избягат от него; защото не познават гласа на чуждите.

⁶ Тази притча каза Исус на тях; но те не разбраха какво беше *това*, което той говореше на тях.

⁷ Тогава каза Исус на тях отново: Истина, истина ви казвам: Аз съм вратата на овцете.

⁸ Всички, които дойдоха преди мене, са крадци и разбойници; но овцете не послушаха тях.

⁹ Аз съм вратата: през мене ако някой влезе, *той* ще бъде спасен, и ще влиза и излиза, и паша ще намери.

¹⁰ Крадецът не идва, освен да открадне и да заколи, и да погуби: аз съм дошъл, за да имат те живот, и да *го* имат изобилно.

¹¹ Аз съм добрият пастир: добрият пастир полага своя живот за овцете.

¹² А който е наемник, и не е пастир, на когото овцете не са негови, вижда вълка, че идва, и оставя овцете и бяга; и вълкът грабва овцете и ги разпръсква.

¹³ Наемникът бяга, защото той е наемник и няма грижа за овцете.

¹⁴ Аз съм добрият пастир и познавам моите, и съм познат от моите.

¹⁵ Както Отец познава мене, така и аз познавам Отца; и аз полагам живота си за овцете.

¹⁶ И други овце имам, които не са от тази кошара; и тях също аз трябва да доведа, и те ще чуят гласа ми; и ще бъде едно стадо, и един пастир.

¹⁷ Затова моят Отец ме люби, защото аз полагам живота си, за да го взема пак.

¹⁸ Никой не го отнема от мене, но аз го полагам от себе си. Имам власт да го положа, и имам власт да го взема пак. Тази заповед получих от моя Отец.

19 Пак прочее стана раздор между юдеите заради тези думи.

20 И много от тях казаха: Има дявол и е луд; защо го слушате?

21 Други казаха: Тези думи не са на обладан от дявол: може ли дявол да отвори очите на сляп?

22 И настъпи в Йерусалим празникът на освещаването, и беше зима.

23 И Исус ходеше в храма в предверието на Соломон.

24 Наобиколиха го тогава юдеите и казаха на него: Докога ще ни караш да се съмняваме? Ако ти си Христос, кажи ни явно.

25 Исус им отговори: Казах ви, и вие не вярвате: делата, които аз върша в името на моя Отец, те свидетелстват за мене.

26 Но вие не вярвате, защото не сте от моите овце, както ви казах.

27 Моите овце слушат гласа ми и аз ги познавам, и те мене следват:

28 и аз им давам вечен живот; и никога не ще погинат, нито пък някой може да ги грабне от ръката ми.

29 Моят Отец, който ги е дал на мене, е по-голям от всички; и никой не може да ги грабне от ръката на Отца ми.

30 Аз и Отец сме едно.

31 Тогава юдеите пак взеха камъни за да го убият с камъни.

32 Исус им отговори: Много добри дела ви показах от Отца ми; за кое от тези дела ме замеряте с камъни?

33 Юдеите му отговориха, казвайки: За добро дело не замеряме тебе с камъни, но за богохулство, и защото ти, като си човек, правиш себе си Бог.

34 Исус им отговори: Не е ли писано във вашия закон: Аз казах, вие сте богове?

35 Ако *той* нарече богове онези, до които словото на Бога дойде, и писанието не може да се наруши, 36 казвате ли вие на *този*, когото Отец освети и изпрати в света: Ти богохулстваш; защото казах: аз съм Синът на Бога?

37 Ако не върша делата на моят Отец, не ми вярвайте.

38 Но щом *ги* върша, дори да не вярвате на мене, вярвайте на делата; за да познаете и повярвате, че Отец е в мене и аз в него.

39 Тогава пак искаха да го хванат; но той се измъкна от ръцете им 40 и пак отиде отвъд Йордан, на мястото, където Йоан първо кръщаваше; и там остана.

41 И мнозина дойдоха при него, и казваха: Йоан никакво чудо не извърши: но всичко, което каза Йоан за този *човек* беше истинно.

42 И мнозина повярваха там в него.

11 А имаше някой си болен, *на име* Лазар, от Витания, градчето на Мария и сестра ѝ Марта.

² А Мария беше *тази*, която помаза Господа с миро, и изтри неговите крака с косите си, чийто брат Лазар беше болен.

³ Изпратиха прочее сестрите до него да му кажат: Господи, ето *този*, когото обичаш, болен е.

⁴ Когато Исус чу *това*, каза: Тази болест не е за смърт, но за славата на Бога, за да се прослави Синът на Бога чрез нея.

⁵ А Исус обичаше Марта и сестра ѝ, и Лазар.

⁶ Когато чу прочее, че *Лазар* е болен, тогава остана още два дни на същото място, където беше.

⁷ После, след това, казва на учениците си: Нека да отидем пак в Юдея.

⁸ Ученици му казват: Учителю, сега искаха юдеите да те убият с камъни, и пак ли отиваш там?

⁹ Исус отговори: Не са ли дванадесет часовете в деня? Ако някой човек ходи през деня, *той* не се спъва, защото вижда светлината на този свят.

¹⁰ Но ако някой човек ходи през нощта, *той* се спъва, защото светлината не е в него.

¹¹ Това каза и след това им казва: Нашият приятел Лазар е заспал; но отивам да го събудя.

¹² Тогава казаха ученици му: Господи, ако *той* е заспал, ще оздравее.

¹³ Но Исус беше казал за смъртта му: а те помислиха, че говори за заспиване в сън.

¹⁴ Тогава прочее каза Исус на тях ясно: Лазар умря.

¹⁵ И аз се радвам заради вас, че не бях там, за да повярвате; обаче нека да отидем при него.

¹⁶ Тогава каза Тома, който е наричан Близнак, на другите ученици: Нека ние също отидем, за да умрем с него.

¹⁷ Исус прочее, като дойде, намери го *да лежи* вече четири дни в гробницата.

¹⁸ А Витания беше близо до Йерусалим, около петнадесет стадии;

¹⁹ и мнозина от юдеите бяха дошли при Марта и Мария да ги утешат за брата им.

²⁰ Тогава Марта, когато чу, че Исус идва, *отиде и* го посрещна; а Мария седеше в къщата.

²¹ Тогава каза Марта на Исус: Господи, ако *ти* беше тука, брат ми нямаше да умре.

²² Но аз зная, че дори сега, каквото и да поискаш от Бога, Бог ще ти даде.

²³ Исус ѝ казва: Брат ти ще възкръсне.

²⁴ Марта му казва: Зная, че ще възкръсне във възкресението в последния ден.

ЙОАН 11

25 Исус ѝ каза: Аз съм възкресението и животът: който вярва в мене, дори и да умре, ще живее: 26 и всеки, който е жив и вярва в мене, никога няма да умре. Вярваш ли това?

27 Тя му казва: Да, Господи: аз вярвам, че ти си Христос, Синът на Бога, който идва в света.

28 И когато каза това, отиде и повика тайно сестра си Мария, като каза: Учителят дойде и те вика.

29 Веднага щом тя чу това, стана бързо и дойде при него.

30 А Исус още не беше дошъл в селото, но беше на мястото, където Марта го посрещна.

31 Тогава юдеите, които бяха с нея в къщата и я утешаваха, когато видяха, че Мария стана бързо и излезе, последваха я, като казваха, че тя отива на гроба да плаче там.

32 Когато прочее Мария дойде там, където беше Исус, и го видя, падна в краката му, като казваше на него: Господи, ако *ти* беше тука, брат ми нямаше да умре.

33 Когато прочее Исус я видя да плаче, и идващите с нея юдеи *също* да плачат, развълнува се в духа и се смути,

34 и каза: Къде сте го положили? Казват му: Господи, ела и виж.

35 Исус се просълзи.

36 Тогава казаха юдеите: Виж колко го е обичал!

37 И някои от тях казаха: Не можеше ли този *човек*, който отвори очите на слепия, да направи така, че и този *човек* да не умре?

38 Исус прочее пак развълнуван в себе си, идва при гробницата. А *тя* беше пещера, и камък лежеше на нея.

39 Исус казва: Отместете камъка. Марта, сестрата на умрелия, му казва: Господи, *той* вече мъртъв е: защото е *мъртъв от* четири дни.

40 Исус ѝ казва: Не ти ли казах, че ако повярваш, ще видиш славата на Бога?

41 Тогава отместиха камъка *от мястото*, където лежеше умрелият. И Исус повдигна очи, и каза: Отче, благодаря ти, че ме послуша.

42 И аз знаех, че винаги ме слушаш, но казах *това* заради народа, който стои наоколо, за да повярват, че ти си ме изпратил.

43 И като каза това, извика със силен глас: Лазаре, излез навън!

44 И излезе умрелият, ръцете му и краката му повити със саван, и лицето му беше обвито с кърпа. Исус им казва: Разповийте го и го оставете да си ходи.

45 Тогава много от юдеите, които бяха дошли при Мария и видяха какво направи Исус, повярваха в него.

46 Но някои от тях отидоха при фарисеите и казаха на тях какво направи Исус.

47 Тогава събраха главните свещеници и фарисеите съвета и казаха: Какво правим? Защото този човек върши много чудеса.

48 Ако го оставим така, всички ще повярват в него; и ще дойдат римляните, и ще отнемат от нас и земята и народа.

49 И един от тях, *на име* Каяфа, като беше първосвещеник през тази година, им каза: Вие не знаете нищо, нито пък проумявате, че е от полза за нас един човек да умре за народа, а не да погине целият народ.

51 И това от себе си не каза, но като беше първосвещеник през тази година, пророкува, че щеше Исус да умре за този народ, 52 и не само за този народ, но също и да събере в едно разпръснатите деца на Бога.

53 Тогава, от този ден *насетне*, те се съвещаваха да го убият.

54 Исус прочее не ходеше вече явно между юдеите, но отиде оттам в страната близо до пустинята, в града наричан Ефраим, и там престояваше с учениците си. 55 И беше близо пасхата на юдеите; и мнозина от страната възлязоха в Йерусалим преди пасхата, за да очистят себе си.

56 Тогава търсеха Исус и казваха по между си, като стояха в храма: Как ви се струва? Няма ли да дойде на празника?

57 А бяха дали и главните свещеници и фарисеите заповед, ако някой знае къде е *той*, да извести, за да го хванат.

12 Тогава, шест дни преди пасхата, Исус дойде във Витания, където беше Лазар, *който беше* умрял, когото *той* възкреси от мъртвите.

2 Тогава там направиха на него вечеря и Марта прислужваше; а Лазар беше един от насядалите с него *около трапезата*.

3 Тогава взе Мария литра от чисто скъпоценно миро от нард, помаза краката на Исус и с косите си изтри краката му; и къщата се изпълни с аромата на мирото.

4 Тогава казва един от неговите ученици, Юда Искарот, *сина на Симон*, който щеше да го предаде:

5 Защо това миро не се продаде за триста динария, и *не се* даде на бедните?

6 Но това *той* каза, не защото го беше грижа за бедните, но защото беше крадец и кесията държеше, и задигаше от слаганото *в нея*.

7 Каза прочее Исус: Оставете я: за

деня на погребението ми е запазила това.

8 Защото бедните винаги имате със себе си, но мене не винаги имате.

9 Узна прочее голямо множество от юдеите, че той беше там; и дойдоха не само заради Исус, но за да видят и Лазар, когото *той* възкреси от мъртвите.

10 Но главните свещеници се наговориха да убият и Лазар;

11 защото заради него мнозина от юдеите отиваха и вярваха в Исус.

12 На другия ден много хора, които бяха дошли на празника, като чуха, че идва Исус в Йерусалим,

13 взеха клонки от палмови *дърва* и излязоха да го посрещнат, и викаха: Осанна! Благословен Царят на Израил, който идва в името на Господа.

14 И Исус, като намери магаренце, възседна на него, както е писано:

15 Не се бой, дъще на Сион: Ето, твоят Цар идва, възседнал на малкото на магаре.

16 Но това не разбраха неговите ученици първо; но когато Исус беше прославен, тогава си спомниха, че това беше писано за него, и че това направиха на него.

17 Свидетелстваше прочее народът, който беше с него, когато извика Лазар от гробницата и го възкреси от мъртвите.

18 Поради това и народът го посрещна, защото чу, че той е направил това чудо.

19 Тогава фарисеите казаха помежду си: Виждате ли, че нищо не постигате? Ето, светът отиде след него.

20 И *там* имаше някои гърци сред тези, които бяха възлезли да се поклонят на празника.

21 Тези прочее дойдоха при Филип, който беше от Витсаида на Галилея, и го молиха, като казваха: Господине, искаме да видим Исус.

22 Филип идва и казва на Андрей: и пак Андрей и Филип казват на Исус.

23 А Исус им отговори, казвайки: Дошъл е часът да се прослави Синът на човека.

24 Истина, истина ви казвам: Ако житното зърно не падне в земята и не умре, то остава само: но ако умре, принася много плод.

25 Който обича живота си, ще го загуби; и който мрази живота си в този свят, ще го запази за вечен живот.

26 Ако някой на мене служи, нека да следва мене; и където съм аз, там ще бъде и моят служител: и

ако някой на мене служи, него ще почете *моят* Отец.

27 Сега моята душа е разтревожена; и какво да кажа? Отче, спаси ме от този час. Но затова дойдох на този час.

28 Отче, прослави твоето име. Тогава там дойде глас от небето, *казвайки*: Аз *го* и прославих, и пак ще *го* прославя.

29 Народът прочее, който стоеше и чу *това*, каза: *Това* е гръм. Други казаха: Ангел говори на него.

30 Исус отговори и каза: Този глас дойде не заради мене, а заради вас.

31 Сега е съд на този свят: сега князът на този свят ще бъде изхвърлен вън.

32 И когато аз бъда издигнат от земята, ще привлека всички при себе си.

33 А това казваше, като показваше с каква смърт щеше да умре.

34 Отговори на него народът: Ние сме чули от закона, че Христос пребъдва завинаги: как казваш ти: Синът на човека трябва да бъде издигнат? Кой е този Син на човека?

35 Тогава Исус каза на тях: Още малко време е светлината с вас. Ходете, докато имате светлината, за да не ви превземе тъмнината; и който ходи в тъмнината не знае къде отива.

36 Докато имате светлината, вярвайте в светлината, за да бъдете синове на светлината. Това каза Исус и отиде, и се скри от тях.

37 Но въпреки, че той направи толкова много чудеса пред тях, те *пак* не повярваха в него;

38 за да се изпълни словото на пророка Исаия, което каза: Господи, кой е повярвал на нашето известие? И на кого се е разкрила мишцата на Господ?

39 Поради това не можеха да повярват, защото Исаия пак каза:

40 Заслепил е учите им и е вкаменил сърцата им; за да не видят с очите *си* и да не разберат със сърцата *си*, и да се обърнат, и да ги изцеля.

41 Това каза Исаия, когато видя неговата слава и говори за него.

42 Обаче и много от главните началници все пак повярваха на него; но заради фарисеите не изповядваха, за да не бъдат отлъчени от синагогата.

43 Защото възлюбиха славата от хората повече, отколкото славата от Бога.

44 Исус издигна глас и каза: Който вярва в мене, вярва не в мене, а в *този*, който ме изпрати.

45 И който вижда мене, вижда *този*, който ме изпрати.

46 Аз съм дошъл светлина в

света, та всеки, който вярва в мене, да не остане в тъмнината.

47 И ако някой чуе моите думи, и не повярва, аз не го съдя; защото дойдох не да съдя света, но да спася света.

48 Който отхвърля мене и не приема моите думи, има кой да го съди: словото, което изговорих, същото ще го съди в последния ден.

49 Защото аз не говорих от себе си; но Отец, който ме изпрати, той ми даде заповед какво да кажа и какво да говоря.

50 И знам, че неговата заповед е вечен живот. Каквото прочее аз говоря, така както е казал на мене Отец, така говоря.

13 А преди празника на пасхата, когато Исус знаеше, че неговият час беше дошъл да премине от този свят при Отца, като беше възлюбил своите, които бяха в света, *той* ги възлюби докрай.

2 И като приключи вечерята, дяволът вече беше сложил в сърцето на Юда Искариот, *сина* на Симон, да го предаде;

3 като знаеше Исус, че Отец е дал всичко в неговите ръце, и че от Бога излезе и при Бога отива,

4 става от вечеря и слага настрана *горните си* дрехи, и като взе престилка, препаса се.

5 След това налива вода в легена и започна да мие краката на учениците, и да ги изтрива с пресилката, с която беше препасан.

6 Тогава идва при Симон Петър; а той му казва: Господи, ти на мене ли ще миеш краката?

7 Исус отговори и му каза: Каквото аз правя, ти сега не знаеш, но ще разбереш след това.

8 Петър му казва: *Ти* никога няма да ми умиеш краката. Исус му отговори: Ако аз не умия тебе, *ти* нямаш дял с мене.

9 Симон Петър му казва: Господи, не само краката ми, но и ръцете и главата.

10 Исус му казва: *Този*, който е умит, няма нужда, освен краката *си* да измие, но е чист напълно; и вие сте чисти, но не всички.

11 Защото знаеше кой щеше да го предаде; затова каза: Не сте всички чисти.

12 Когато прочее изми краката им и взе дрехите си, седна пак и им каза: Знаете ли какво направих на вас?

13 Вие ме наричате Учител и Господ; и добре казвате, защото *такъв съм аз*.

14 Ако аз прочее, *вашият* Господ и Учител, измих вашите крака, вие също трябва един на друг краката да миете.

15 Защото аз ви дадох пример, за

да правите и *вие* така, както аз направих на вас.

16 Истина, истина ви казвам: Слугата не е по-голям от господаря си, нито пък *онзи*, който е пратен по-голям от *онзи*, който го е пратил.

17 Ако знаете това, блажени сте, ако го правите.

18 Не за всички вас говоря: аз знам, кои избрах: но за да се изпълни писанието: Който яде хляб с мене, вдигна петата си против мене.

19 Отсега ви казвам преди да стане, за да повярвате, когато стане, че съм аз.

20 Истина, истина ви казвам: Който приема *онзи*, когото аз изпратя, приема мене; и който приема мене, приема *този*, който е изпратил мене.

21 Това като каза Исус, разтревожи се в духа и засвидетелства, и каза: Истина, истина ви казвам, че един от вас ще ме предаде.

22 Тогава учениците се спогледаха един друг, като недоумяваха за кого говори.

23 А един от учениците му, когото Исус обичаше, се беше облегнал на гърдите на Исус.

24 Кимва прочее Симон Петър на този да попита кой ще да е, за когото говори.

25 А той, като се наклони към

гърдите на Исус, му казва: Господи, кой е?

26 Исус отговори: Онзи е, на когото, като натопя залька, аз ще дам. И когато натопи залька, даде *го* на Юда Искарот, *сина* на Симон.

27 И след залька, тогава влезе Сатана в него. Казва прочее на него Исус: Каквото правиш, направи *го* по-бързо.

28 А никой *от седящите* на трапезата не разбра защо му каза това.

29 Защото някои *от тях* мислеха, понеже Юда държеше кесията, че Исус му казва: Купи каквото ни трябва за празника; или да даде нещо на бедните.

30 Като взе прочее залька, той веднага излезе: а беше нощ.

31 Когато прочее *той* излезе, Исус казва: Сега се прослави Синът на човека, и Бог се прослави в него.

32 Ако Бог се е прославил в него, и Бог ще прослави него в себе си, и веднага ще го прослави.

33 Дечица, още малко съм с вас. Ще ме търсите, и така, както казах на юдеите: Където отивам аз, вие не можете да дойдете, сега и на вас казвам.

34 Нова заповед ви давам, да любите един другия. Така както аз ви възлюбих, и вие също да любите един другия.

ЙОАН 13, 14

35 По това ще познаят всички, че вие сте мои ученици, ако имате любов един към друг.

36 Симон Петър му казва: Господи, къде отиваш? Исус му отговори: Където отивам, сега не можеш мене да последваш; но после ще ме последваш.

37 Петър му казва: Господи, защо не мога да те последвам сега? Живота си за тебе ще положи.

38 Исус му отговори: Живота си ли ще положиш за мене? Истина, истина ти казвам: Не ще пропее петел, докато се отречеш от мене три пъти.

14 Да не се смущава сърцето ви: вярвате в Бога, вярвайте и в мене.

2 В дома на Отца ми има много жилища. Ако не беше така, щях да ви кажа. Отивам да приготвя място за вас.

3 И ако отида, и приготвя място за вас, ще дойда пак и ще ви взема при себе си; та където съм аз, да бъдете и вие.

4 И където аз отивам знаете, и пътя знаете.

5 Тома му казва: Господи, не знаем къде отиваш; и как можем да знаем пътя?

6 Исус му казва: Аз съм пътят и истината, и животът: никой не идва при Отца, освен чрез мене.

7 Ако бяхте познали мене, и Отца ми щяхте да познавате; и отсега го познавате, и видели сте го.

8 Филип му казва: Господи, покажи ни Отца и ни стига.

9 Исус му казва: Толкова дълго време съм бил с вас и не си ли ме познал, Филипе? Който е видял мене, е видял Отца; и как казвах ти: Покажи ни Отца?

10 Не вярваш ли, че аз съм в Отца и Отец е в мене? Думите, които аз говоря на вас, от себе си не говоря: но Отец, който пребъдва в мене, той върши делата.

11 Вярвайте ми, че аз съм в Отца и Отец е в мене: ако ли не, вярвайте ми заради самите дела.

12 Истина, истина ви казвам: Който вярва в мене, делата, които аз върша, и той ще върши; и по-големи дела от тях ще върши; защото аз отивам при Отца си.

13 И каквото поискате в моето име, това ще направя, за да се прослави Отец в Сина.

14 Ако поискате нещо в моето име, аз ще го направя.

15 Ако любите мене, пазете моите заповеди.

16 И аз ще помоля Отца, и той ще ви даде друг Утешител, за да пребъде *той* с вас завинаги;

17 *тоест*, Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото не го вижда, нито пак

го познава: но вие го познавате, защото с вас пребъдва и във вас ще бъде.

18 Не ще ви оставя сираци: при вас ще дойда.

19 Още малко и светът няма вече да вижда мене, но вие ме виждате: понеже аз живея, и вие ще живеете.

20 В онзи ден вие ще познаете, че аз съм в моя Отец, и вие сте в мене, и аз във вас.

21 Който има моите заповеди и ги спазва, този е, който ме люби: и който ме люби, ще бъде възлюбен от Отца ми, и аз ще го възлюбя, и ще явя себе си на него.

22 Юда, не Искарот, му казва: Господи, какво е станало, че ти ще изявиш себе си на нас, а не на света?

23 Исус отговори и му каза: Ако някой люби мене, словото ми ще пази; и Отец ми ще възлюби него, и при него ще дойдем, и *наше* жилище у него ще направим.

24 Който не люби мене, думите ми не пази: и словото, което слушате не е мое, но на Отца, който ме изпрати.

25 Това съм говорил на вас, докато с вас пребъдвам.

26 А Утешителят, *който е* Святият Дух, когото Отец ще изпрати в името ми, той ще ви научи всичко и ще ви напомни всичко, което ви казах.

27 Мир оставям на вас, моя мир ви давам: не както светът дава, давам аз на вас. Да не се смущава сърцето ви, и да не се плаши.

28 Чухте, че аз ви казах: Отивам си, и *пак* ще дойда при вас. Ако ме любехте, щяхте да се зарадвате, защото казах: Отивам при Отца: защото моят Отец е по-голям от мене.

29 И сега съм *ви* казал преди *това* да стане, та, когато стане, да повярвате.

30 От сега няма много да говоря с вас, защото князът на този свят идва, и той няма нищо в мене.

31 Но за да познае светът, че аз любя Отца; и както ми е заповядал Отец, така правя. Станете, да си отидем оттук.

15 Аз съм истинската лоза и Отец ми е земеделецът.

2 Всяка клонка в мене, която не принася плод, *той* я премахва: и всяка *клонка*, която принася плод, *той* я очисти, за да принася повече плод.

3 Вие вече сте чисти чрез словото, което съм говорил на вас.

4 Пребъдвайте в мене, и аз във вас. Както клонката не може да принася плод от себе си, ако не остане на лозата, така също не *можете* и вие, ако не пребъдвате в мене.

ЙОАН 15

5 Аз съм лозата, вие *сте* клонките. Който пребъдва в мене, и аз в него, той носи много плод: защото без мене *вие* не можете да правите нищо.

6 Ако не пребъдва някой в мене, *той* бива изхвърлен навън като клонка и изсъхва; и ги събират, и *ги* хвърлят в огъня, и *те* изгарят.

7 Ако *вие* пребъдвате в мене и моите думи пребъдват във вас, ще поискате каквото желаете, и ще ви бъде *сторено*.

8 В това е моят Отец прославен, да принасяте много плод; и *така* ще бъдете мои ученици.

9 Както Отец възлюби мене, така аз възлюбих вас: пребъдвайте в моята любов.

10 Ако пазите моите заповеди, ще пребъдвате в моята любов; така както аз опазих заповедите на Отца ми и пребъдвам в неговата любов.

11 Това съм говорил на вас, за да остане моята радост във вас, и вашата радост да бъде пълна.

12 Това е моята заповед: Да любите един другия, както *аз* възлюбих вас.

13 По-голяма любов няма никой от тази, да положи някой живота си за приятелите си.

14 Вие сте мои приятели, ако правите каквото аз ви заповядвам.

15 Вече не ви наричам роби, за-

щото робът не знае какво прави неговият господар: но аз съм ви нарекъл приятели, защото всичко, каквото съм чул от моя Отец съм известил на вас.

16 Вие не избрахте мене, но аз избрах вас и ви определих да отидете вие, и да принасяте плод, и плодът ви да пребъдва; та каквото и да поискате от Отца в моето име, той да ви даде.

17 Това ви заповядвам, да любите един другия.

18 Ако светът ви мрази, вие знаете, че намрази мене преди *да* *намрази* вас.

19 Ако бяхте от света, светът щеше да обича своето: но понеже не сте от света, но аз ви избрах от света, затова светът ви мрази.

20 Помнете словото, което ви казах: Няма роб по-голям от господаря си. Ако гониха мене, и вас ще гонят; ако пазеха словото ми, и вашето ще пазят.

21 Но всичко това ще направят на вас заради моето име, защото не знаят *този*, който ме изпрати.

22 Ако не бях дошъл и говорил на тях, грях нямаше да имат: но сега нямат покривало за греха си.

23 Който мрази мене, мрази и Отца ми.

24 Ако не бях направил сред тях делата, които никой друг *човек* не е правил, нямаше да имат

грях: но сега и са видели, и са намразили и мене, и Отца ми.

25 Но *това стана*, за да се изпълни словото, което е писано в закона им: Намразиха ме без причина.

26 Но когато дойде Утешителят, когото аз ще изпратя на вас от Отца, *тоест*, Духът на истината, който от Отца излиза, той ще свидетелства за мене:

27 и вие също ще свидетелствате, защото от началото сте с мене.

16 Това съм ви говорил, за да не се съблазните.

2 Ще ви отлъчат от синагогите; да, и идва време, *когато* всеки, който ви убие, ще мисли, че върши служба на Бога.

3 И това ще направят на вас, защото не познаха *нищо* Отца, нито мене.

4 Но това съм ви казал, та, когато дойде времето, да помните, че аз ви казах това. Не ви казах това от началото, защото бях с вас.

5 Но сега отивам при *онзи*, който ме изпрати, и никой от вас не ме пита: Къде отиваш?

6 Но защото казах това на вас, скръб е изпълнила вашето сърце.

7 Но аз ви казвам истината: От полза е за вас аз да отида: защото ако не отида, Утешителят няма да дойде на вас; но ако отида, ще изпратя него на вас.

8 И когато той дойде, ще изобличи света за грях и за правда, и за съд:

9 за грях, защото не вярват в мене;

10 за правда, защото отивам при Отца си, и вече не ме виждате;

11 и за съд, защото князът на този свят е осъден.

12 Още много имам на вас да казвам, но вие не можете да понесете сега.

13 А когато дойде онзи, Духът на истината, *той* ще ви води във всяка истина; защото не ще говори от себе си, но каквото чуе ще говори, и ще ви извести *това*, което идва.

14 Той мене ще прослави, защото ще вземе от моето и ще извести на вас.

15 Всичко, което има Отец е мое: за това казах, че от моето ще вземе и ще извести на вас.

16 *Още* малко, и няма да ме виждате: и пак за малко, и ще ме видите, защото аз отивам при Отца.

17 Тогава казаха *някои* от учениците му помежду си: Какво е това, което ни казва: *Още* малко, и няма да ме виждате: и пак за малко, и ще ме видите? И *това*: Аз отивам при Отца?

18 Казаха прочее: Какво е това, което *той* казва: За малко? Не знаем какво говори.

19 Узна тогава Исус, че те искаха да го питат, и каза на тях: Разискват ли помежду си за това дете казах: *Още* малко, и не ще ме виждате: и пак, за малко, и ще ме видите?

20 Истина, истина ви казвам, че вие ще плачете и ще жалееете, но светът ще се възрадва: и вие ще се наскърбите, но вашата скръб ще се обърне на радост.

21 Жена, когато ражда, има болка, защото е дошъл часът ѝ; но веднага щом роди детенцето, *тя* не помни вече мъката, заради радостта, че се е родил човек в света.

22 Така и вие сега имате скръб; но аз пак ще ви видя, и сърцето ви ще се зарадва, и радостта ви никой не ще отнеме от вас.

23 И в онзи ден нищо няма да ме помолите. Истина, истина ви казвам: Каквото поискате от Отца в мое име, *той* ще ви го даде.

24 Досега не сте поискали нищо в моето име: искайте, и ще получите, за да бъде пълна радостта ви.

25 Това ви говорих с притчи: но идва времето, когато няма вече да говоря на вас с притчи, но ще ви известя явно за Отца.

26 В онзи ден ще искате в моето име; и не ви казвам, че аз ще моля Отца за вас:

27 защото сам Отец ви обича,

защото вие ме обикнахте, и сте повярвали, че аз от Бога излязох.

28 Аз излязох от Отца и съм дошъл в света: пак оставям света и отивам при Отца.

29 Казват му неговите ученици: Ето, сега ти говориш явно, и не казваш никаква притча.

30 Сега знаем, че знаеш всичко, и нямаш нужда някой да те пита: по това вярваме, че ти от Бога излезе.

31 Исус им отговори: Сега ли вярвате?

32 Ето, часът идва, и е дошъл вече, да се разпръснете всеки при своите *си*, и мене ще оставите сам: и пак аз не съм сам, защото Отец е с мене.

33 Това съм говорил на вас, за да имате в мене мир. В света ще имате срѣб: но имайте кураж, аз съм победил света.

17 Това изговори Исус и вдигна очите си към небето, и каза: Отче, дошъл е часът; прослави Сина си, за да те прослави и Синът ти:

2 както *ти* даде на него власт над всяка плът, за да даде *той* вечен живот на всички тях, които си му дал.

3 И това е вечен живот, да познаят тебе, единствения истинен Бог, и Исус Христос, когото *ти* изпрати.

4 Аз те прославих на земята: свърших работата, която *ти* ми даде да върша.

5 И сега, Отче, прослави ме ти със самия тебе, със славата, която имах с тебе преди света да бъде.

6 Изявих твоето име на хората, които *ти* ми даде от света: *те* бяха твои, и *ти* на мене ги даде; и те опазиха твоето слово.

7 Сега познаха, че всичко, което си ми дал, е от тебе;

8 защото думите, които ти ми даде, аз ги дадох на тях; и те *ги* приеха, и познаха наистина, че от тебе излязох, и повярвах, че ти ме изпрати.

9 Аз за тях се моля: не се моля за света, а за тези, които си ми дал, защото са твои.

10 И всички мои са твои, и твоите мои; и съм се прославил в тях.

11 И вече не съм в света, а тези са в света, и аз идвам при тебе. Святи Отче, опази в името си тези, които си ми дал, за да бъдат едно, така както ние сме.

12 Докато бях с тях в света, опазих ги в твоето име: тези, които си дал на мене, аз съм опазил, и нито един от тях не е изгубен, освен синът на гибелта, за да се изпълни писанието.

13 И сега идвам при тебе; и това говоря в света, за да имат моята радост пълна в себе си.

14 Аз съм дал на тях твоето слово; и светът ги намрази, защото не са от света, така както аз не съм от света.

15 Не моля да ги вземеш от света, но да ги опазиш от лукавия.

16 Не са *те* от света, така както аз не съм от света.

17 Освети ги чрез своята истина: твоето слово е истина.

18 Както *ти* си ме изпратил в света, *така* и аз съм *ги* изпратил в света.

19 И заради тях аз освещавам себе си, за да бъдат и те осветени чрез истината.

20 И не само за тях се моля, но и за *тези*, които ще повярват в мене чрез словото им;

21 за да бъдат всички *те* едно; така както ти, Отче си в мене, и аз съм в тебе, за да бъдат и те едно в нас; за да повярва светът, че ти си ме изпратил.

22 И славата, която си дал на мене, на тях съм дал; за да бъдат едно, така както ние сме едно:

23 аз в тях и ти в мене, за да бъдат свършени в едно и за да познае светът, че ти си ме изпратил и си възлюбил тях, така както си възлюбил мене.

24 Отче, *тези*, които си ми дал, искам и те да бъдат с мене, където съм аз; за да гледат моята слава, която си ми дал, защото

си ме възлюбил преди създаването на света.

25 Отче праведни, светът не те е познал: но аз те познах, и тези познаха, че ти си ме изпратил:

26 и изявих на тях твоето име, и ще го изявя: та любовта, с която си ме възлюбил да бъде в тях, и аз в тях.

18 Това като каза Исус, излезе с учениците си отвъд потока Кедрон, където имаше градина, в която влезе той и учениците му.

2 И Юда, който го предаде, също знаеше мястото: защото Исус често се събираше там с неговите ученици.

3 Тогава Юда, като взе един отряд войници и служители от главните свещеници и фарисеите, идва там с факли и фенери, и оръжия.

4 Исус прочее, знаейки всичко, което идваше върху него, като излезе, каза на тях: Кого търсите?

5 Те му отговориха: Исус от Назарет. Исус им казва: Аз съм. И Юда, който го предаде, също стоеше с тях.

6 Когато прочее им каза: Аз съм, те отстъпиха назад и паднаха на земята.

7 Тогава пак ги попита: Кого

търсите? И те казаха: Исус от Назарет.

8 Исус отговори: Казах ви, че съм аз: и така, ако търсите мене, оставете тези да си отидат:

9 за да се изпълни словото, което каза: От тези, които ти си ми дал, не изгубих никого от тях.

10 Тогава Симон Петър, като имаше меч, измъкна го и удари слугата на първосвещеника, и отрязва дясното му ухо: а името на слугата беше Малх.

11 Тогава каза Исус на Петър: Сложи меч си в калъфа: Чашата, която моят Отец ми е дал, няма ли да я изпия?

12 Тогава отрядът и хилядният, и служителите на юдеите хванаха Исус и го вързаха,

13 и го отведоха първо при Аннан; защото беше тъст на Каяфа, който беше първосвещеник през онази година.

14 А Каяфа беше онзи, който даде съвет на юдеите, че е от полза един човек да умре за народа.

15 А Симон Петър следваше Исус, *така както* и друг ученик. А този ученик беше познат на първосвещеника, и влезе с Исус в двора на първосвещеника:

16 но Петър стоеше отвън до вратата. Тогава излезе другият ученик, който беше познат на първосвещеника, и говори на

служията при вратата, и въведе Петър.

17 Тогава служията при вратата каза на Петър: Не си ли ти *също* един от учениците на този човек? Той каза: Не съм.

18 И стояха слугите и служители-те, които бяха направили огън, защото беше студено, и се топлеха: и Петър стоеше с тях, и се топлеше.

19 Тогава първосвещеникът попита Исус за учениците му и за учението му.

20 Исус му отговори: Аз говорях открито на света; аз винаги поучавах в синагогата и в храма, където юдеите винаги се събират, и в скрито не говорях нищо.

21 Защо мене питаш? Питай *онези*, които са ме чули, какво съм казал на тях: ето, те знаят какво аз казах.

22 А това той като каза, един от служителите, който стоеше там, удари плесница на Исус, като каза: Така ли отговаряш на първосвещеника?

23 Исус му отговори: Ако съм казал зло, свидетелствай за злото; но ако добро, защо ме удряш?

24 А Аннан го беше изпратил вързан при първосвещеника Каяфа.

25 А Симон Петър стоеше и се грееше: казаха му прочее: Не си ли и ти от неговите ученици? Той отрече и каза: Не съм.

26 Един от слугите на първосвещеника, който беше роднина на *онзи*, на когото Петър отрязва ухото, казва: Не те ли видях в градината с него?

27 Тогава Петър отрече пак; и веднага пропя петел.

28 Тогава отведоха те Исус от Каяфа в залата за съд: а беше утро, и те *самите* не влязаха в залата за съд, за да не се осквернят, но да *могат* да ядат пасхата.

29 Пилат тогава излезе при тях и каза: Какво обвинение носите против този човек?

30 Те отговориха и му казаха: Ако той не беше злодеец, нямаше да го предадем на тебе.

31 Тогава Пилат им каза: Вземете го вие и го съдете според вашия закон. Казаха му прочее юдеите: На нас не ни е позволено да убием никого:

32 за да се изпълни словото на Исус, което каза, посочвайки с каква смърт щеше да умре.

33 Тогава Пилат влезе пак в залата за съд и повика Исус, и му каза: Ти ли си Царят на юдеите?

34 Исус му отговори: От себе си ли казваш това или други ти казват за мене?

35 Пилат отговори: Аз юдеин ли съм? Твоят народ и главните свещеници те предадоха на мене. Какво *си* направил?

36 Исус отговори: Моето царство не е от този свят. Ако царството ми беше от този свят, моите служители щяха да се борят, за да не бъда предаден на юдеите: но сега моето царство не е оттук.

37 Каза прочее Пилат на него: И така, ти цар ли си? Исус отговори: Ти казваш, че аз съм цар. Аз за това съм се родил и за това дойдох в света, за да засвидетелствам за истината. Всеки, който е от истината, слуша гласа ми.

38 Пилат му казва: Какво е истина? И когато каза това, излезе пак при юдеите и им казва: Аз не намирам в него никаква вина.

39 Но вие имате обичай, да ви освободя един на пасхата: искате ли прочее да ви освободя Царя на юдеите?

40 Тогава пак се развиваха всичките, като казваха: Не този човек, а Варава. А Варава беше разбойник.

19 Тогава Пилат взе Исус и го бичува.

2 И войниците оплетоха корона от тръни, сложиха я на главата му и го облякоха с пурпурна дреха,

3 и казваха: Здравей, Царю на юдеите! И му удряха плесници.

4 Тогава Пилат излезе пак навън

и им казва: Ето, извеждам ви го навън, за да знаете, че не намирам никаква вина в него.

5 Тогава излезе Исус навън, носещ трънената корона и пурпурната дреха. И *Пилат* им казва: Ето човекът!

6 Когато прочее главните свещеници и служителите го видяха, извикаха, казвайки: Разпни го, разпни го. Пилат им казва: Вземете го вие и го разпнете; защото аз не намирам вина в него.

7 Юдеите му отговориха: Ние имаме закон, и според закона ни трябва да умре, защото направи себе си Син на Бога.

8 Когато прочее Пилат чу това слово, уплаши се повече.

9 И влезе пак в залата за съд, и казва на Исус: Откъде си ти? Но Исус не му даде отговор.

10 Казва прочее Пилат на него: Не говориш ли на мене? Не знаеш ли, че имам власт да те разпна и имам власт да те освободя?

11 Исус отговори: Нямахме да имаш никаква власт над мене, ако не ти беше дадено отгоре; затова *онзи*, който ме предаде на тебе има по-голям грях.

12 И от този момент Пилат искаше да го освободи. Но юдеите викаха, казвайки: Ако освободиш този, не си приятел на Цезаря:

всеки, който прави себе си цар, говори против Цезаря.

13 *Когато* прочее Пилат чу това слово, изведе Исус и седна на съдийския престол, на мястото, наричано Каменна настилка, а на еврейски, Габата.

14 И беше приготвление на пасхата, и около шестия час: и *той* казва на юдеите: Ето вашия Цар!

15 А те извикаха: Махни го, махни го, разпни го. Пилат им казва: Царя ви ли да разпна? Главните свещеници отговориха: *Ние* нямаме цар освен Цезаря.

16 Тогава предаде го на тях да бъде разпнат. И *те* взеха Исус, и го отведоха.

17 И носейки кръста си, излезе на мястото наречено *Мястото* на Черепа, което на еврейски се казва Голгота;

18 където го разпнаха, и други двама с него, от едната и от другата страна, а Исус по средата.

19 А Пилат написа и надпис и го постави на кръста. И беше написано, ИСУС ОТ НАЗАРЕТ, ЦАРЯТ НА ЮДЕИТЕ.

20 Този надпис прочее прочетоха много от юдеите, защото мястото, където беше разпнат Исус беше близко до града; и беше написано на Еврейски, на Гръцки и на Латински.

21 Тогава казаха главните све-

щеници на юдеите на Пилат: Не пиши, Царят на юдеите; но че той каза: Аз съм Царят на юдеите.

22 Пилат отговори: Каквото съм написал, написал съм.

23 Войниците прочее, когато разпнаха Исус, взеха неговите дрехи и ги разделиха на четири дяла, на всеки войник по дял; *също* и долната му дреха. А долната му дреха беше без шевове, тъкана изцяло отгоре.

24 Казаха прочее помежду си: Нека да не я раздираме, но да хвърлим жребий за нея, на кого ще бъде: за да се изпълни писанието, което казва: Разделиха дрехите ми помежду си, и за облеклото ми хвърлиха жребий. И така, войниците направиха това.

25 А там до кръста на Исус стояха майка му и сестрата на майка му, Мария *жената* на Клеопас и Мария Магдалена.

26 Исус прочее, като видя майка си и ученика, когото любеше, че стояха близо, каза на майка си: Жено, ето сина ти!

27 После казва на ученика: Ето майка ти! И от този час взе я ученикът при себе си.

28 След това, като знаеше Исус, че всичко вече е свършено, за да се изпълни писанието, казва: Жаден съм.

29 Там прочее стоеше съд, пълен

с оцет; и те напълниха гъба с оцет, и я сложиха на исоп, и я поднесоха до устата му.

30 Когато прочее Исус прие оцета, каза: Свърши се! И като наведе глава, предаде дух.

31 Юдеите прочее, понеже беше приготвление, за да не останат телата на кръста в съботата, (защото тази събота беше голям ден), помолиха Пилат да им пречупи пищялите и да бъдат преместени *оттам*.

32 Тогава дойдоха войниците и пречупиха пищялите на първия и на другия, които бяха разпнати с него.

33 Но когато дойдоха при Исус и видяха, че той вече беше умрял, не пречупиха неговите пищяли; 34 но един от войниците прободете с копие неговите ребра; и веднага *оттам* излезе кръв и вода.

35 И *този*, който видя *това*, засвидетелства, и неговото свидетелство е истинно; и той знае, че истина казва, за да повярвате вие.

36 Защото това стана, за да се изпълни писанието: Кост негова не ще се строши.

37 И пак друго писание казва: Ще погледнат на него, когото прободоха.

38 А след това Йосиф от Ариматея, като беше ученик на Исус, но

тайно, поради страх от юдеите, помоли Пилат да вземе тялото на Исус; и Пилат му позволи. Той дойде прочее и взе тялото на Исус.

39 А дойде и Никодим, който първо беше дошъл при Исус през нощта, и донесе около сто литра смес от смирна и алое.

40 Тогава те взеха тялото на Исус и го обвиха с ленени платна с ароматите, както е обичай за юдеите да погребват.

41 А на мястото, където беше разпнат имаше градина, и в градината нова гробница, в която никога не беше полаган човек.

42 Там прочее положиха Исус поради *деня* на приготвление на юдеите, защото гробницата беше близо.

20 И в първия ден от седмицата Мария Магдалена идва рано сутринта на гробницата, докато беше още тъмно, и вижда камъка вдигнат от гробницата.

2 Тогава тича и отива при Симон Петър и при другия ученик, когото обичаше Исус, и им казва: Вдигнали са Господа от гробницата и не знаем къде са го положили.

3 Тогава излязоха Петър и другият ученик и дойдоха при гробницата.

4 И двамата тичаха заедно: и другият ученик изтича по-бързо напред от Петър, и дойде пръв при гробницата;

5 и като се наведе, *и погледна*, вижда ленените платна да лежат, обаче не влезе.

6 Тогава идва Симон Петър след него и влезе в гробницата, и вижда ленените платна да лежат,

7 и кърпата която беше на главата му, не да лежи с ленените платна, но сгъната отделно на едно място.

8 Тогава влезе и другият ученик, който дойде пръв на гробницата и видя, и повярва.

9 Защото още не разбираха писанието, че трябва той да възкръсне от мъртвите.

10 Тогава учениците се върнаха пак при своите си.

11 Но Мария стоеше отвън при гробницата плачейки: и така, както плачеше, наведе се *и погледна* в гробницата,

12 и вижда два ангела в бяло да седят, един при главата и един при краката, където тялото на Исус беше лежало.

13 И те казват на нея: Жено, защо плачеш? Тя им казва: Защото са вдигнали моя Господ и не зная къде са го положили.

14 И това като каза, обърна се назад и видя Исус да стои, и не знаеше, че е Исус.

15 Исус ѝ казва: Жено, защо плачеш? Кого търсиш? Тя, като ми-слеше, че той е градинарят, му казва: Господине, ако ти си го преместил, кажи ми къде си го положил, и аз ще го взема.

16 Исус ѝ казва: Мария! Тя се обърна и му казва: Раввунни; което се казва, Учителю!

17 Исус ѝ казва: Не ме докосвай, защото още не съм се възнесъл при Отца ми: но иди при братята ми и им кажи: Възносям се при моя Отец и ваш Отец; и моя Бог и ваш Бог.

18 Мария Магдалена дойде и извести на учениците, че е видяла Господа, и *че той* ѝ е казал тези неща.

19 Тогава, вечерта на този ден, като беше първия ден от седмицата, когато вратите, където учениците бяха събрани, бяха заключени поради страх от юдеите, дойде Исус и застана в средата, и им казва: Мир на вас.

20 И това като каза, показа им ръцете и ребрата си. Зарадваха се тогава учениците, като видяха Господа.

21 Тогава Исус пак каза на тях: Мир на вас: Както моя Отец ме изпрати, така и аз ви изпращам.

22 И това като каза, духна върху тях и им казва: Приемете Святия Дух!

23 На които простите греховете, на тях са простени: *и* на които задържите *греховете*, на тях са задържани.

24 Но Тома, един от дванадесетте, наричан Близнак, не беше с тях, когато дойде Исус.

25 Казаха му прочее другите ученици: Видяхме Господа. А той им каза: Освен ако не видя в ръцете му белега от гвоздеите и не сложа пръста си в белега от гвоздеите, и не сложа ръката си в ребрата му, няма да повярвам.

26 И след осем дни пак бяха вътре учениците му, и Тома беше с тях. Идва Исус, като бяха заключени вратите и застана в средата, и каза: Мир на вас!

27 После казва на Тома: Дай пръста си тук и виж ръцете ми; и дай ръката си, и я сложи в ребрата ми: и не бъди невярващ, а вярващ.

28 И Тома отговори, и му каза: Господ мой и Бог мой!

29 Исус му казва: Тома, защото си ме видял, си повярвал: блажени са *онези*, които не са видели, и са повярвали.

30 Така също и много други чудеса извърши Исус в присъствието на учениците си, които не са записани в тази книга.

31 Но тези са записани, за да повярвате, че Исус е Христос, Си-

нът на Бога; и като вярвате, да имате живот в неговото име.

21 След това Исус яви себе си пак на учениците си при морето на Тивериада; и по този начин яви той *себе си*.

2 Бяха заедно Симон Петър и Тома, наричан Близнак, и Натанаил от Кана в Галилея, и *синове* на Зеведей, и други двама от неговите ученици.

3 Симон Петър им казва: Отивам да ловя риба. Те му казват: Идваме и ние с тебе. Излязоха и се качиха веднага в ладията; и през тази нощ не хванаха нищо.

4 Но когато вече беше дошло утрото, Исус застана на брега; обаче учениците не знаеха, че е Исус.

5 Казва прочее Исус на тях: Деца, имате ли нещо за ядене? *Те* му отговориха: Не.

6 И той им каза: Хвърлете мрежата към дясната страна на ладията и ще намерите. Тогава хвърлиха, и сега те не можеха да я изтеглят заради множеството на рибите.

7 Тогава ученикът, когото Исус любеше, казва на Петър: Господ е. Симон Петър прочее, като чу, че беше Господа, препаса горната си дреха, (защото беше гол), и се хвърли в морето.

8 А другите ученици дойдоха с малка лодка, (защото те не бяха далече от сушата, но на около двеста лакътя), влачейки мрежата с рибите.

9 Когато прочее слязоха на сушата, гледат накладен огън, и на него сложена риба и хляб.

10 Исус им казва: Донесете от рибата, която сега сте хванали.

11 Качи се Симон Петър и изтегли мрежата на земята, пълна с големи риби, *на брой* сто петдесет и три. И дори да бяха толкова много, мрежата не се скъса.

12 Исус им казва: Елате *и* закусете. И никой от учениците не посмя да го попита: Кой си ти? Понеже знаеха, че е Господа.

13 Тогава идва Исус и взема хляб, и им дава, също така и от рибата.

14 Това сега е трети път, когато Исус се яви на учениците си, след като беше възкръснал от мъртвите.

15 И така, след като закусиха, Исус казва на Симон Петър: Симоне, *сине* на Йона, любиш ли ме повече от тези? Той му казва: Да, Господи; ти знаеш, че те обичам. Той му казва: Паси агънцата ми.

16 Той му казва пак втори път: Симоне, *сине* на Йона, любиш ли ме? Той му казва: Да, Господи; ти знаеш, че те обичам. Той му казва: Паси овцете ми.

17 Той му казва трети път: Симоне, *сине* на Йона, обичаш ли ме? Наскърби се Петър, че му каза трети път: Обичаш ли ме? И му казва: Господи, ти всичко знаеш; ти знаеш, че те обичам. Исус му казва: Паси овцете ми.

18 Истина, истина ти казвам: Когато беше по-млад, опасваше себе си и ходеше където си искаше: но когато остарееш, ще простреш ръцете си и друг ще те опасва, и ще *те* води, където не искаш.

19 А това каза, посочвайки с каква смърт ще прослави Бога. И когато каза това, *той* му казва: Следвай ме.

20 А Петър, като се обърна, вижда ученикът, когото Исус любеше да го следва, който и се облегна на вечерята на гърдите му, и каза: Господи, кой е, който те предава?

21 Петър виждайки го, казва на Исус: Господи, а този какво *ще прави*?

22 Исус му казва: Ако искам той да остане, докато дойда, какво *е това* на тебе? Ти следвай мене.

23 Тогава излезе тази дума между братята, че този ученик няма да умре: но Исус не каза на него, че няма да умре, но: Ако искам той да остане, докато дойда, какво *е това* на тебе?

24 Този е ученикът, който свиде-

ЙОАН 21

телства за това, и написа това: и знаем, че неговото свидетелство е истинно.

25 И има също много други неща,

които направи Исус, които, ако бъдат написани едно по едно, струва ми се, че дори и целия свят не би побрал написаните книги. Амин.

Но тези са записани,
за да повярвате,
че Исус е Христос,
Синът на Бога; и като вярвате,
да имате живот в неговото име.

ЙОАН 20.31

Trinitarian Bible Society

William Tyndale House, 29 Deer Park Road

London SW19 3NN, England

email: contact@tbsbibles.org

www.tbsbibles.org

Product Code: **BULJN**

ISBN 978 1 86228 483 8

9

781862 284838